

BİNBİR ROMAN

Cilt: 7 - Sayı: 151 - 25 Kuruş

4 - Nisan - Çarşamba - 1951

O ZAMAN BEN ÇEKME-
SİNİ BİLİRİM. HATTA BUNU
YAPMAK ÜZEREYİM BİLE..

HELE BAK!

ARADIĞIM KADIN

BEN SENİ BEŞ DAKİKADA PESTİLE
GEVİRECEK FORMDAYIM AMA NE YA-
PAYIM KI FAZLA VAKTİM YOK..

ÖYLEYSE
DEFOL GİT.. BA-
NA NE ?

SEN BİLİRSİN AHBAP..
BEN KONTES DAVARANÇES'E GİDİ-
YORUM. SENİ ELE VERSİN DE GÖR
GÜNÜNÜ.

PAVLO ÇIKTI.

YA BU DEDİĞİNİ
YAPARSA..

PENCEREDEN BAKTI.

CÜRMÜNÜ İTİRAF ET-
MEK İSTERSEN DOĞ-
RUDAN DOĞRUYA PO-
LİSE YAZ...
ALLAHA İSMARLADIK

ERNESTO PENCEREYİ
HIZLA KAPADI. CAM KIRILDI.

ALLAH CEZANI VERSİN.. HİÇ SO-
KAKTAN BAĞIRILIR MI ? ŞİMDİ BÜ-
TÜN KOMŞULAR DUYDU..

ARTIK YA-
PILACAK BİR
TEK ŞEY VAR..
AMERİKAYA GİDEN
BİR VAPURA AT-
LIYA BİLSEM.

PAULO, ERNESTO'NUN YANINDAN AYRILDI, EVE GELDİ. MATİLDE SAKILISINI DÖRT GÖZLE BEKLİYORDU. BABALARINDAN İZİN ALDILAR. BERA-
BERCE OTOMOBİLLERİNE ATLADILAR VE İSVİÇREYE DOĞRU YOLA ÇIKTILAR.

PAULO, DİKKATLİ OLMAN ŞARTIYLA SON SÜR'ATLE GİTMENİ İSTİYORDUM. GECE OLMADAN ORAYA VARMA-
LİYIZ.

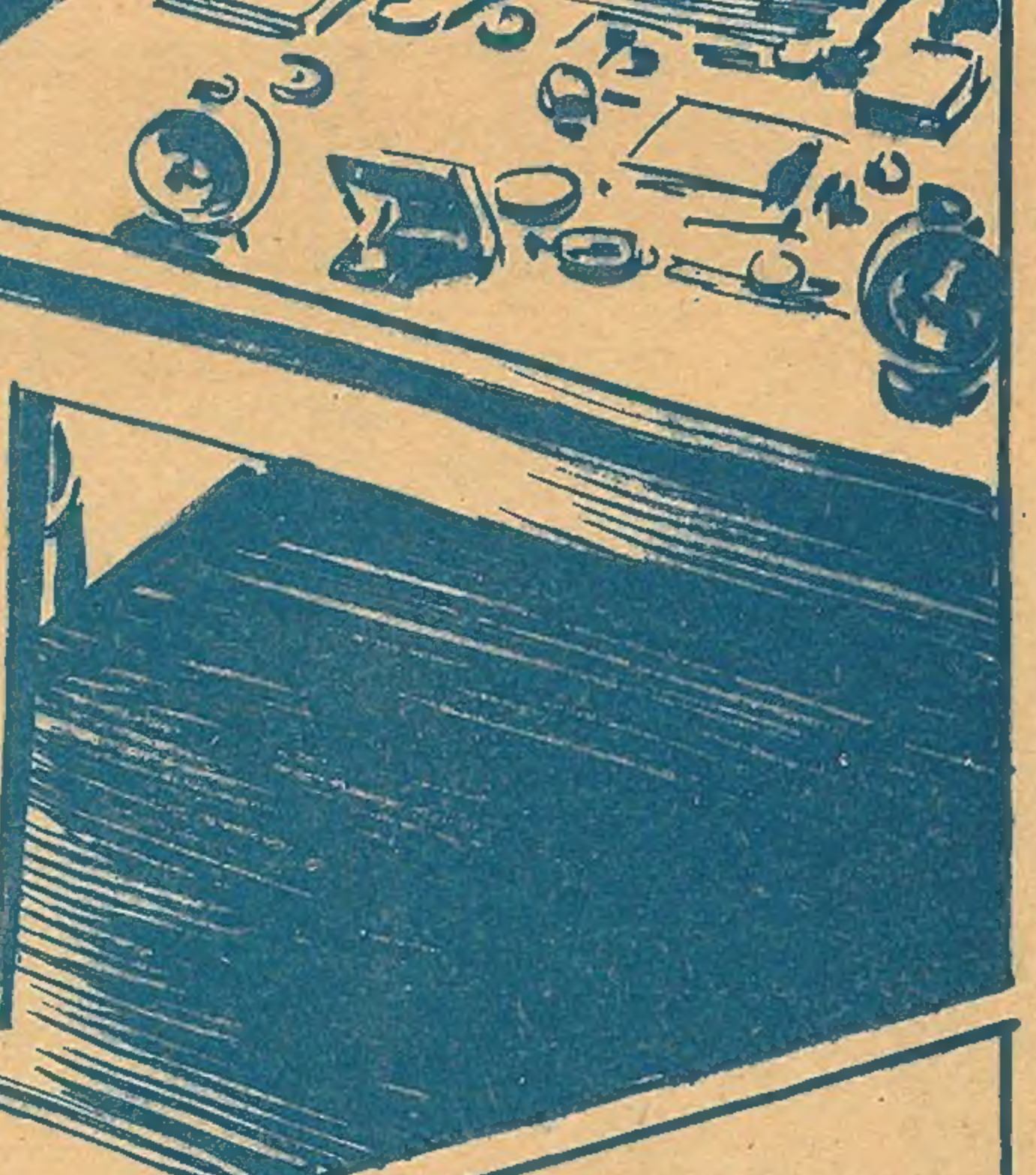
SEN HİÇ MERAK ETME.. İSTERSEN BİRAZ KESTİR. ÇOK YORGUNSUN.

59/2

BU SIRADA ERNESTO BAŞINDA DOLAŞAN BELA-
DAN KURTULMAYA ÇALIŞIYORDU.

MERHABA BRILLO!
TANIDIN MI BENİ?

GALİBA EVET.. SEN ŞU
ŞAHE NÜFUS KAĞIDI-
NI YAPTIRAN DEĞİL
MİSİN? KIZ NE OLDU?
SENİNLE GÖRÜŞMİ-
YELİ ÇOK OLDU..

Evet..
AŞAĞI YUKARI YİRMİ
SENE OLUYOR.. NE YALAN
SÖYLİYİYİM, O ZAMAN SEN BANA YAR-
DIM ETTİN AMA BEN DE SANA İYİ PARA VER-
DİM: TAM İKİ BİN LİRA.. BUGÜNÜN YİRMİ BİN
LİRASI

SANA MAALESEF
YENİ BİR İŞ İÇİN GEL-
DİM. SANA BU YENİ İŞ İÇİN
İSTEDİĞİNİ VERİRDİM AMA NE
YAPAYIM Kİ BU SEFER BAŞIM BELADA
DÜNYA NAMUSSUZLARLA DOLMUŞ.. HAVA
DEĞİŞTİRMEM LAZIM..

ANLADIM.. AV-
RUPA MI AME-
RIKA MI?

ÇEKİNME CANIM.. KIRK
BİN DESEN NE OLUR Kİ

BREZİLYA
DİYORDUM.. SEN
NE DERSİN?

BANA
KALIRSA
ARJANTINE GİT..
KONSOLİDASYON
ŞAHE MÜHÜRLERİ
VAR.. GÖRSEN BAYI.
LİRSİN..

ARKASI
VAR

151/2

Mr. Benson ile karısı ayrıldıkları zaman vakit gece yarısını geçiyordu. Susie:

— "Çok iyi insanlar," dedi. "İkisini de sevdim. Onlar da bizi sevdiler, galiba. Bak, biz iadei ziyaret etmeden yine geldiler. Tom, biliyor musun, konuşurken bir taraftan hep düşünüyordum. O büyük evi yaptığımız zaman haftanın bir gecesini toplantı gecesi yaparız. Bütün ahbaplarımız gelir. Büfe açarız. Sonra bir Amerikan barımız da olur, tabii..."

Kocası ciddi bir ifadeyle karısının sözünü kesti:

— "Susie," dedi, "Mr. Benson buraya neden sık sık geliyor biliyor musun? Mimar da ondan. Evin inşaatını üzerine almak istiyor."

— "Hangi ev?"

— "Şu senin hiç dilinden düşmeyen ev. Daima bahsettiğin ev. Yakında, paramız olduğu zaman yaptıracağımız ev..." Sonra kaşlarını çatıp dişlerini kısıarak acı acı ilâve etti: "Bir gün gelir de paramız olursa eğer..."

— "Ama, Tom..." Susie'nin şaşkın bir ifadesi vardı. "Ama Tom... Biz sadece konuşuyoruz..."

Tom içini çekti. Susie öyle nikkindi ki! Tahtalarla oynayan bir çocuğa benziyordu. İspanyada şatolar kurmak için en ufak bir fırsattan istifade ederdi. Yalnız Susie'nin kurmak istediği kâşâne İspanyada değil burada, buracıkta idi. Zihni daima yaptıracağı evle meşguldü. Kocasının bu sonu gelmeyen hülyalarına, bir çocuğa gösterilen müsamahayla tahammül etmişti. Ama artık etraftakiler de Susie'ye inanır olmuşlardı. Meselâ, işte, Benson! İnşaatı üzerine almak istiyordu. Bu hayal kâşanesini yıkamak zamanı gelmişti! Tom çok ciddi ve biraz da haşın bir tavırla:

— "Susie," diye söze başladı. "Ev yapacak vaziyette olmadığımı biliyorsun. Şimdi kazandığım her metekke, hattâ daha fazlasına ihtiyacımız var. Belki bir gün kendi evimiz olur. Ama herhalde bu sene

değil, önümüzdeki sene de değil. Daha öbürkü sene de değil. Onun için o büyük evi unut, Susie. Biraz realist ol. Kendini hayale kaptırma!"

Susie'nin güzel gözleri elinden en kıymetli oyuncakı sebepsiz yere alınmış bir çocuğun gözleri gibi şaşkın ve küskündü.

— "Peki, Tom," diye fısıldadı. Bundan sonra realist olmağa çalışırım, canım. Hem benim hayal kurmamda senin piyano çalmanın da tesiri var!.. Sen çaldıkça ben hülyaya dahyorum." Ve başını önüne eğerek yatak odasına girdi.

Tom pencereler kapalı mı diye bakmak için dolaşmağa başladı. Önce mutfığa girdi, ışığı açtı ve

ansızın duraladı. Mutfığı aynı zamanda yemek odası gibi de kullanırlardı. Daha bu sabahleyin kahvaltı ederlerken Susie şuracıkta oturmuş ve büyük evin safi beyaz mutfığı hakkında hayaller kurmuştu. Tom da bu mutfığı biraz fakir cana yakın ve güzel, sıcak bulmuştu. Şimdi ise ne kadar harap ve pejmürde olduğunu görüyordu...

Genç adam salona geçti ve mahsus bütün ışıkları yaktı. Dairede yorulduğu zaman bir cennet gibi gözünde tüten, her akşam koşa koşa döndüğü, dinlendiği, dünyanın en şirin, en güzel odası sandığı oda bu basma kalıp ve oldukça fakir dö-

şenmiş salon muydu?

O zaman Tom Susie'nin hülyalarının gül pembe rengi olmasa bu evin biraz karanlık ve pejmürde, orta halli bir apartman katından başka bir şey olmayacağını anladı.

Ama bunda senin piyano çalmanın da suçu var.

Yaşanmış Bir Roman

İngiltere'nin Bishop Auckland (Durham) şehrinde roman mevzuunu andıran bir hâdise cereyan etmiştir.

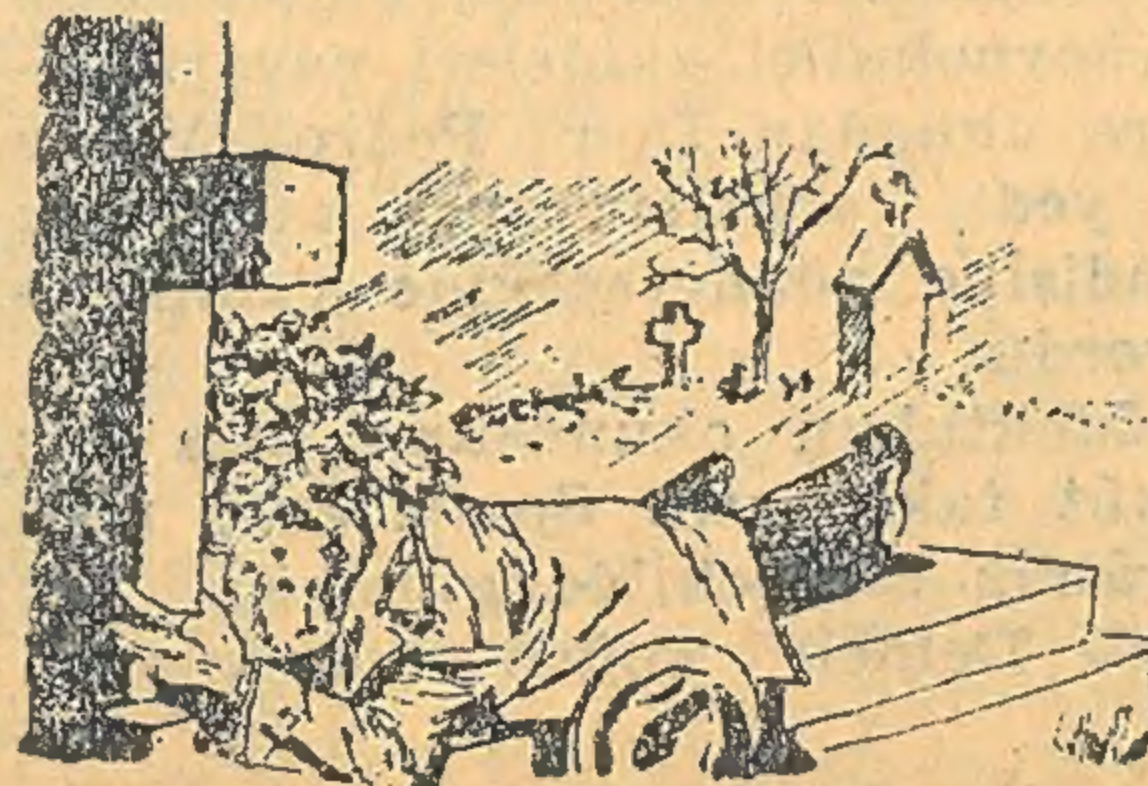
Gündüzleri «Eden» tiyatrosunda çalışan geceleri de bir dansingde piyanistlik yapan William Wilson adında 45 yaşındaki bir adam, tiyatrodaki kâtibelik yapan Kathleen Dawson adında 22 yaşında bir kıza âşık olur. Kathleen de William Wilson'a karşı kalbinde bir zaaf hissetmektedir. İki sevgili nişanlanmağa karar verirler. Fakat Kathleen birdenbire hastalanır. William Wilson günde birkaç kere Kathleen'in evine uğrarak hastaya çiçek, kitap ve küçük hediyeler götürür.

Yirmi günlük bir hastalıktan sonra Kathleen ölür.

Sevdiği kızın ölümüne dayanamayan Wilson da hastalanır. Ve bir sabah onun da cesedini

Kathleen Dawson'un mezarına kapanmış bir vaziyette bulurlar.

(La domenica del Corriere'den)

KÂŞÂNE

Nakleden: Nihal Yeğınobalı

Burasını o kadar sevimli ve rahat, o kadar neşeli ve sıcak yapan şey Susie'ydı. Susie'nin sönmiyen neşesi, bitmiyen hülyalarıydı. Onun İspanyadaki şatosunu yıktığı için kendi kendine küfreden Tom yatak odasına girince Susie'yi yatakta oturur buldu. Genç kadın gülümsüyordu: — "Bundan sonra realist olacağım, Tom. Altı çocuk bize fazla gelir. Sadece beş çocuk yaparız. O zaman evin pek okadar büyük olması icap etmez. Değil mi, Tom?"

BİRBİR ROMAN

Her hafta bir roman çıkar hikâyeleri ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ - Ankara cad. No: 36 - İstanbul

ABONE: YILLIK (50 sayı) 12 lira - 6 aylığı (25 sayı) 6 lira

SAHİBİ: TAHSİN DEMİRAY - Yazı işlerini fiilen idare eden:

CELÂL DEMİRAY - Basıldığı yer: TÜRKİYE BASIMEVİ

SIYAH PELEERİNLİ ADAM

YAZANI
RAFAEL
SABATINI

Tarihî Aşk ve Macera Romanı: 27

Saray bir granit yığını halinde buraya tabiat tarafından o-turtulmuş bir haldeydi. Bütün manzara insana âdeta hayal, efsane kabilinden bir şehirde olduğu hissini veriyordu. Sarayın büyük avlusunda gayet güzel giyinmiş ve teçhiz edilmiş askerler geçit resmi yapıyordu. Ziyaretinin maksadını anlattığı bir subay kendisini granit merdivenlerden çıkararak, kralliyet armasını taşıyan küçük pence-reli ve kubbeli bir galeriye aldı. Burada zengin siyah elbiselerle saray mensubını, denizciler, piskoposlar, papazlar renk, renk elbiseler ile küçük, küçük gruplar halinde toplanmışlar, kendi aralarında yavaş sesle konuşuyorlardı. Merakla bu yanık yüzlü, yabancı kıyafetli, tozlu çizmeli adama bak-tılar.

Fakat kısa bir zamanda bu ya-bancı ziyaretçinin mühim bir şah-siyet olduğu anlaşıldı. Çünkü ma-beyinci içeri girip çıkarak hiç bekletmeden Gervase'ı bir bekleme odasına aldı. Orada silâhları çı-karılarak huzura kabul edildi. İçe-ri girdiği oda bir manastır havası içinde idi. Duvarlar bembeyaz ba-dana ile sıvanmıştı. Sadece alev-ler içinde yanan lânetlileri ve şey-tanları temsil eden bir cehennem tablosu asılmıştı.

Odanın ortasında meşe ağacın-dan yapılma işlemesiz, düz bir ma-sa vardı. Üstünde kâğıt, hokka ve tüy kalemler duruyordu.

Masanın yanında, bir manastıra yakışır sadelikteki gotik üslubu tahta bir sandalyede, sağ dirseği masaya dayalı, zamanın en büyük kralı, dünyanın yarısına hükme-den adam oturuyordu.

Bu adamın şahsiyeti insan üye-rinde fevkalâde şaşırtıcı bir tesir yapıyordu. Dünyanın yarısına hük-maden, muazzam bir krallığın sahibi bulunan, bir insan muhay-yilesini azamî genişlikte tahrik eden bu adamı düşündükçe insan tabiatın fevkinde bir mahlûkla karşılaşacağını zannederdi. Aksine Sir Gervase'in karşısındaki adam ufak tefek, hasta yapılı, yaşlı bir insandı. Çenesi çıkmış, renksiz denecek soluk gözleri yüzüne gö-mülmüştü. Seyrek sakal ve bı-yıkları bu yüzü çevreliyordu. Saç-ları seyrek ve kül renginde idi.

Sol bacağı alçak, basıntılı bir iskemlenin üstünde uzanmıştı. Si-yahlar giyinmişti. Elinde tüy ka-lem harıl harıl bir şeyler yazmak-la meşguldü. Gervase'nin oradaki mevcudiyetinin farkına varmamış gibi bir hali vardı. Nihayet kâğıdı solunda duran siyahlar giyinmiş zayıf bir adama uzattı. Bu adam kralın oda hizmetçisi idi. Sür'at-le yaş mürekkebin üstüne rih serpti. Kral desteden bir kâğıt da-ha çekerek tekrar yazmağa koyul-du.

Odanın arka kısmında, duvar dibinde iki masa daha vardı. Bun-larda birer kâtip yazı yazıyorlar-dı. Uşak bunlardan siyah sakallı tüylü bir adama kraldan aldığı kâğıdı verdi. Kralın arkasında orta yaşlı siyah ve uzun pelerinli bir Cizvit duruyordu. Bu Sir Gerva-se'in biraz sonra öğreneceği gibi, İngiliz katoliklerinin Esküryaldeki sefiri nazarile bakılan ve kralın

çok hürmet ettiği bir zat olan baba Allen idi. İki kişi daha vardı, Bunlar Frey Diego de Cleo ve sağ-lam yapılı, güler yüzlü bir adam daha...

Sir Gervase kendisini içeri ge-tiren ve şimdi bir iki adım gerisin-de duran subay gibi hiç kımıldama-dan bekliyordu. Nihayet kral ikinci kâğıdı uşağına verdi. Sonra donuk, buz gibi gibi bir çift göz, karşısında bekliyen gence çevril-di. Dudakları oynadı. Çabuk konu-şan ahenksiz ve alçak bir ses du-yuldu. Bu bir böceğin vızıldama-sına benziyordu. Haşmetmeab İs-panyolca konuşuyordu. Gururu nisbetinde cahil olan kral kendi lisanından başka sadece, o da pek az, lâtince bilirdi.

Sir Gervase biraz İspanyolca öğrenmişti. Fakat kralın konuşma tarzından bir kelime bile anlama-mıştı. Tereddüt edince baba Allen ona İngilizce tercüme etti.

Sonra donuk, buz gibi bir çift göz karşısında bekleyen gence çevrildi. Du-dakları oynadı. Ahenksiz, alçak bir ses duyuldu.

— Haşmetpenah sizin İngiltere kraliçesinden bir mektup getirdi-ğinizi söylüyor.

Sir Gervase mühürlü paketi çıkararak krala vermek üzere iler-ledi.

Cizvit:

— İğiliniz diye emretti.

Sir Gervase bu emre itaat ede-rek, bir dizinin üstüne eğildi.

Kral Filip iskelet eline benzi-yen elini uzattı. Paketi aldı. Üs-tündeki kraliçe Elizabethin yazısı-nı okurken mektubu tartar gibi bir müddet elinde tuttu. Sonra çe-virip mühürleri muayene etti. Du-dakları müstehzi bir ifade ile bü-küldü. Sonra o süratli konuşması-le bir şeyler geveledi. Nihayet mü-hürü koparıp kâğıdı açarak, oku-mağa başladı.

Ayağa kalkıp geri çekilen Sir Gervase merak ve heyecanla kralın yüzündeki ifadeyi tetkik edi-yordu. Kaşlarının çatıldığı, du-dağının gerildiğini, kâğıdı tutan elinin hırs ve asabiyetten titredi-ğini gördü. Kral tekrar konuştu. Bu sefer sesi odanın her tarafından duyulabilecek mahiyette idi. Sir Gervase kralın dediklerini anladı. Kral:

— Kustah dinsiz, demisti. Sonra kâğıdı alarak sanki yazanı boğazlıyormuş gibi elinde sıkı..

Kâtiplerin kalem cızırtıları din-di, Efendisinin yanı başında du-ran uşak, baba Allen, Frey Diego dimdik durmuşlar, âdeta nefes, bile almıyorlardı. Odada çıt çıkmıyordu. Uzun bir sükûttan sonra kral tekrar konuştu.

— Yanılmama inkân var mı? Anlamamış olabilir miyim? Yan-lış mı tefsir ettim?

Avucunda buruşturduğu kâğıdı tekrar açtı:

— «Allen şunu bana okuyup, tercüme eder misin? Bir yanlışlık olmasın, diye emretti. Cizvit mek-tubu aldı. Ve mektubu okuyup İs-panyolca tercüme ederken sesi korkudan titriyordu. Kraliçenin neler yazdığını Gervase bu şekilde öğrenebildi...

Elizabeth, devrinde, müşavirleri-nin müthiş diye vasıflandığı bir-

dedi. Sonra sesini yükselterek:

— Allahım daha nekadardır bu kadına tahammül edeceğiz? diye bağırdı.

Baba Allen:

— Evet nekadardır? diye tasdi etti.

Frey Diego'nun yüzü sapsarı olmuş, âdeta taşa dönmüştü.

Kısa bir sükût oldu. Ondan sonra kral:

— Olamaz, dedi. Beni şüpheye düşürüp korkutmak istiyor... Fakat benim İspanya kralının böyle kuru sıkı gürültüye pabuç bırak-mıyacağını bilmesi lâzım...

Gervase cevap verdi:

— Sekiz baş kendilerine veril-diği zaman majestelerinin şüphe-leri zail olur, dedi...

Kral dikkatle ona baktıktan sonra başını çevirdi. Hiç kimsenin yüzüne uzun boylu bakmazdı:

— Konuştunuz galiba, dedi.

Kim size konuşmanızı söyledi.

— Konuşmak lüzumunu duy-dum, efendim...

— Konuşmak lüzumunu duy-dun ha... Demek ömrün bu. Yeni şeyler öğreniyorum. Konuşmağa bu kadar hevesli isen, bana söy-li-yeceğin başka şeyler var...

Sesinin soğuk ahengi, yüzünün donuk ifadesi ile sanki bir kadav-ra konuşuyordu. Başını yana çe-virerek, kâtiplerden birini çağırdı:

— Rodriguez... Cevaplarını not et.

Sonra tekrar Sir Gervase'a baktı.

— Mektupta arkadaşlarınız ol-duğu yazılı. Bunlar nerede?

— Santander'de gemide dönü-şümü bekliyorlar...

— Ya dönmezsen?...

— Kasımın sonuna kadar dön-mezsem, sizin, sekiz asilzadenizin başlarını âdilâne bir harekete ter-cih ettiğinizi bildirmek üzere İn-giltereye dönecekler... Kral hırsla soludu. Baba Allen bu İngilizin ce-saretine hayretle bakıyordu:

— Kiminle konuştuğunuza dik-kat edin, dedi. Menfaatiniz icabı sizi ikaz ediyorum

Kral susması için ona işaret etti:

— Santander'de sizi bekliyen geminin adı nedir?

Sir Gervase meydan okur gibi cevap verdi:

— «Dünya Güllü» kumandanı deniz harplerindeki muvaffakiyeti ile temayüz etmiş olan Sir Oliver Tressillion'un yirmi topu ve iyi mü-rettebatı vardır...

Kral küçümser gibi gülümsedi.

— Bu asilzadenin cesaretini tec-rübe edeceğiz...

— Tecrübe edildi haşmetpenah. Hem sizin kuvvetleriniz tarafın-dan ikinci bir defada sizin sahil-lerinizde tecrübe edilmiş olur. Fakat Dünya Güllü'nün yola çıkması-na mâni olunur ve yortudan evvel İngiltereye dönmezse, başlar size yeni yıl hediyesi olarak gönderilecek...

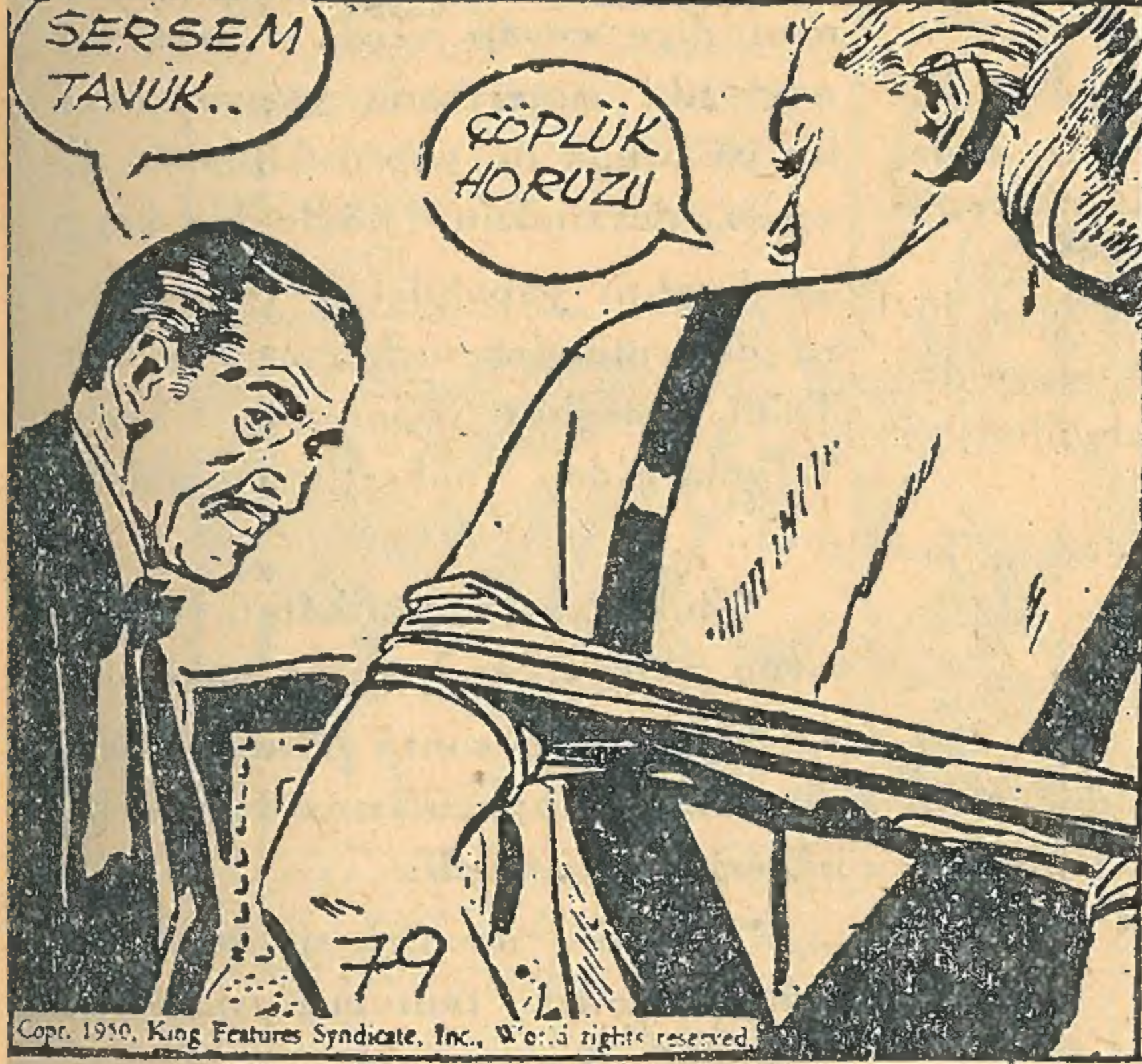
Kral ne Don Pedro de Mendoza, ne de mustarip kadını nazarı iti-bara almadan bu meseleyi tama-mile şahsî mesele haline koy-muştu. Sesinin tonu tamamen de-ğişmiş olarak:

— Kustah İngiliz köpeği, diye bağırdı. Senin de seni buraya gön-deren şeytan kadın gibi, öğrene-ceğin bazı şeyler var...

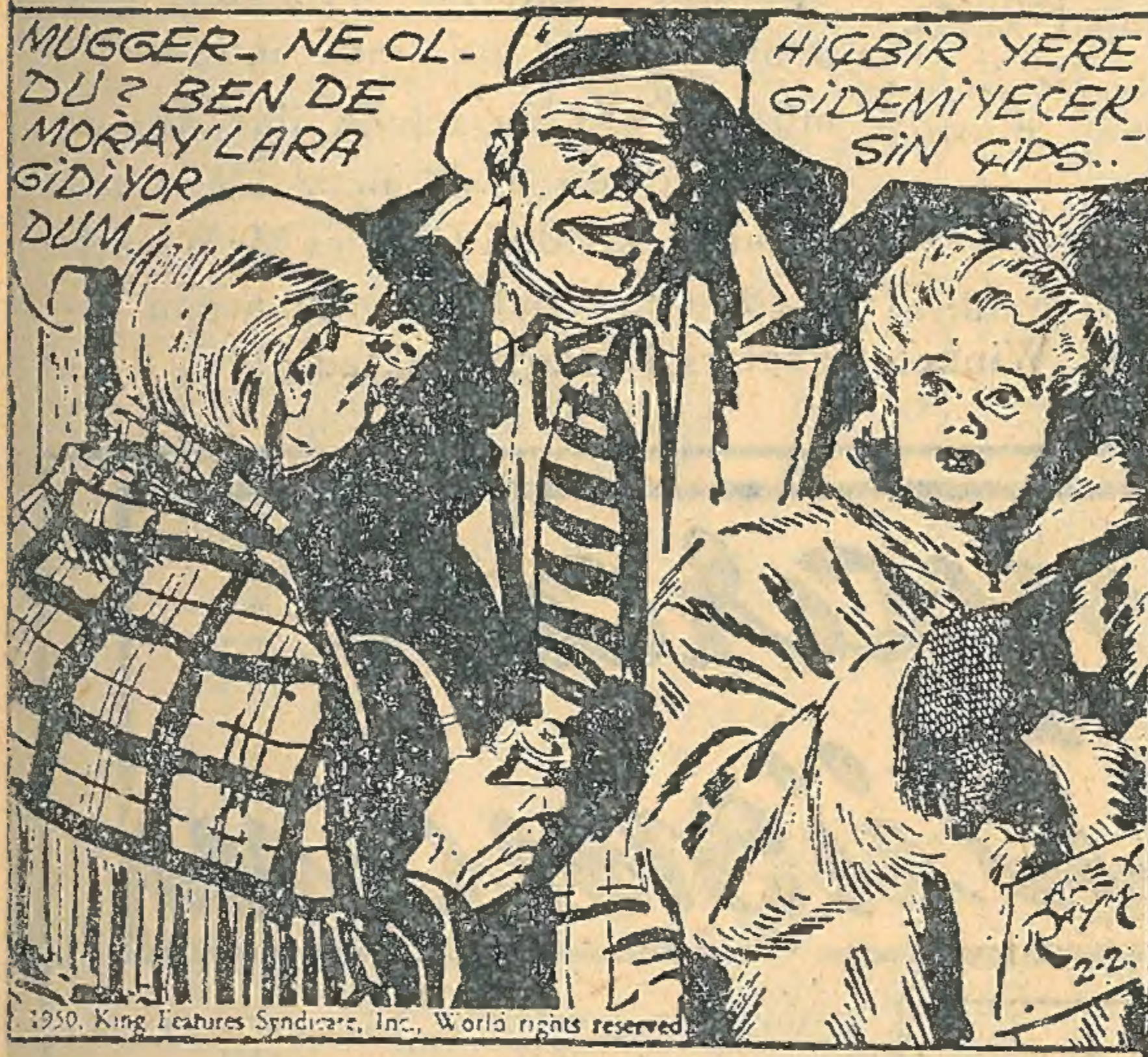
(Arkası 14. sayfada)

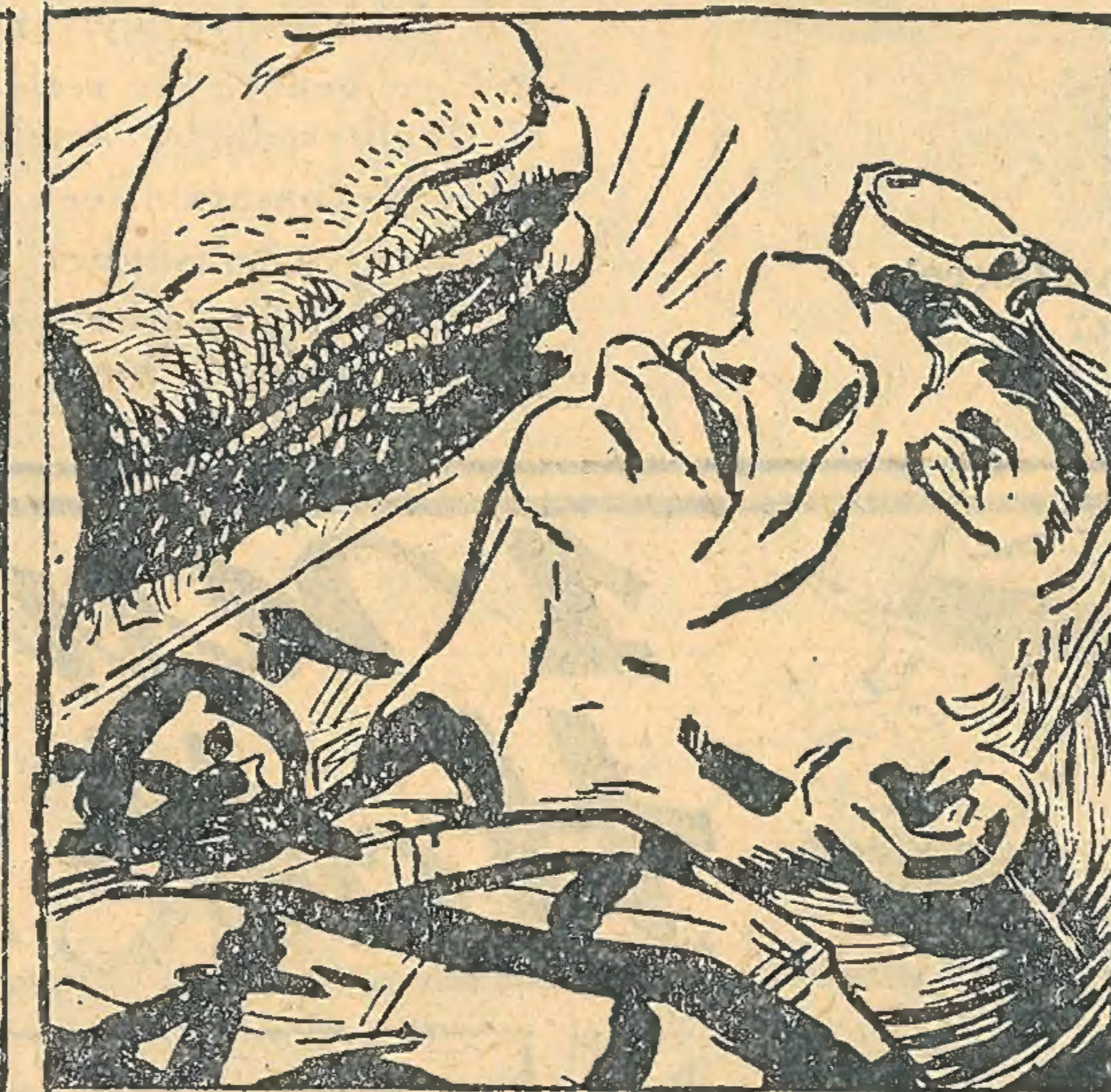
NAT PINKERTON

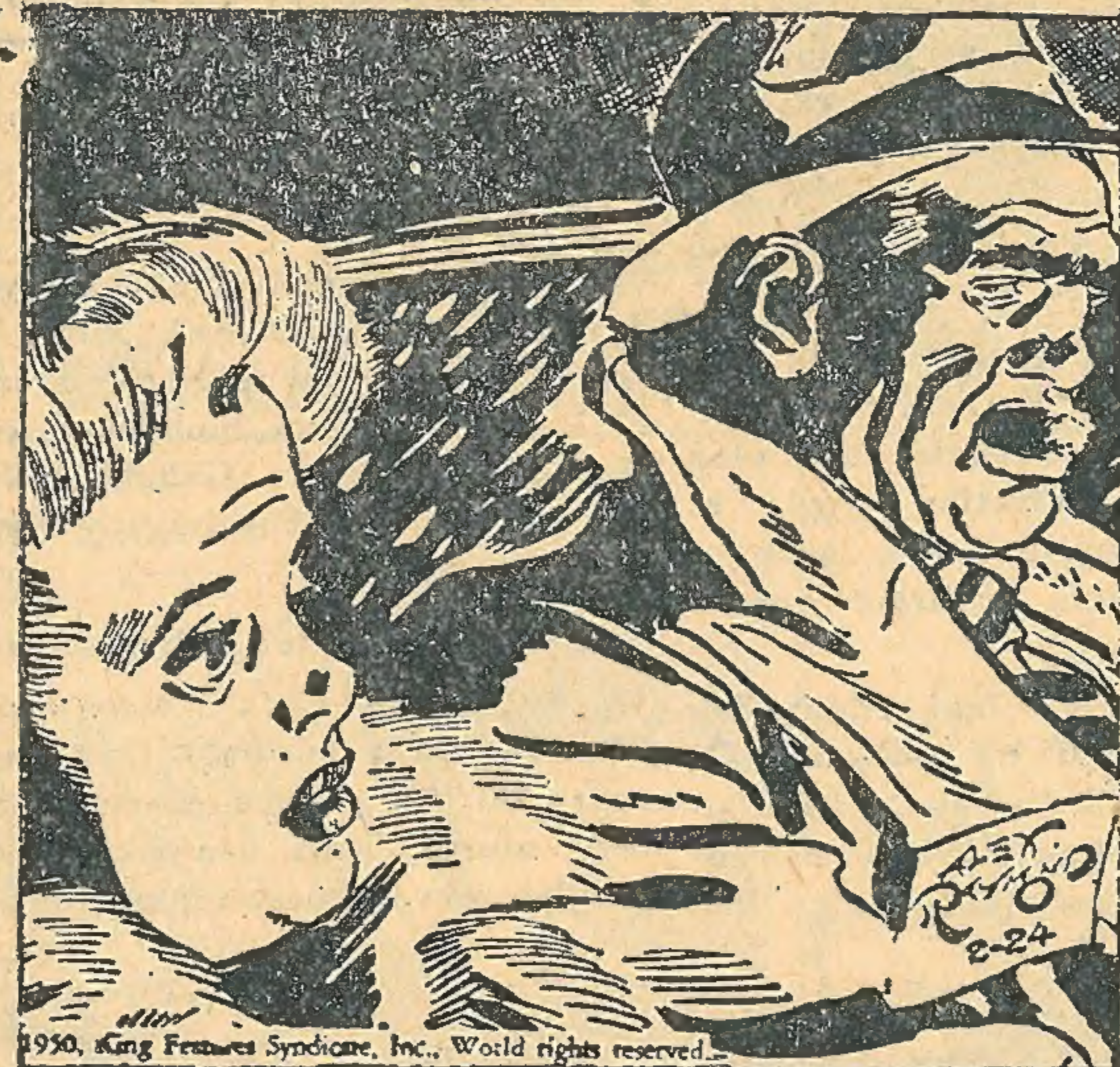
Copyright 1950, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

Copyright 1950, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

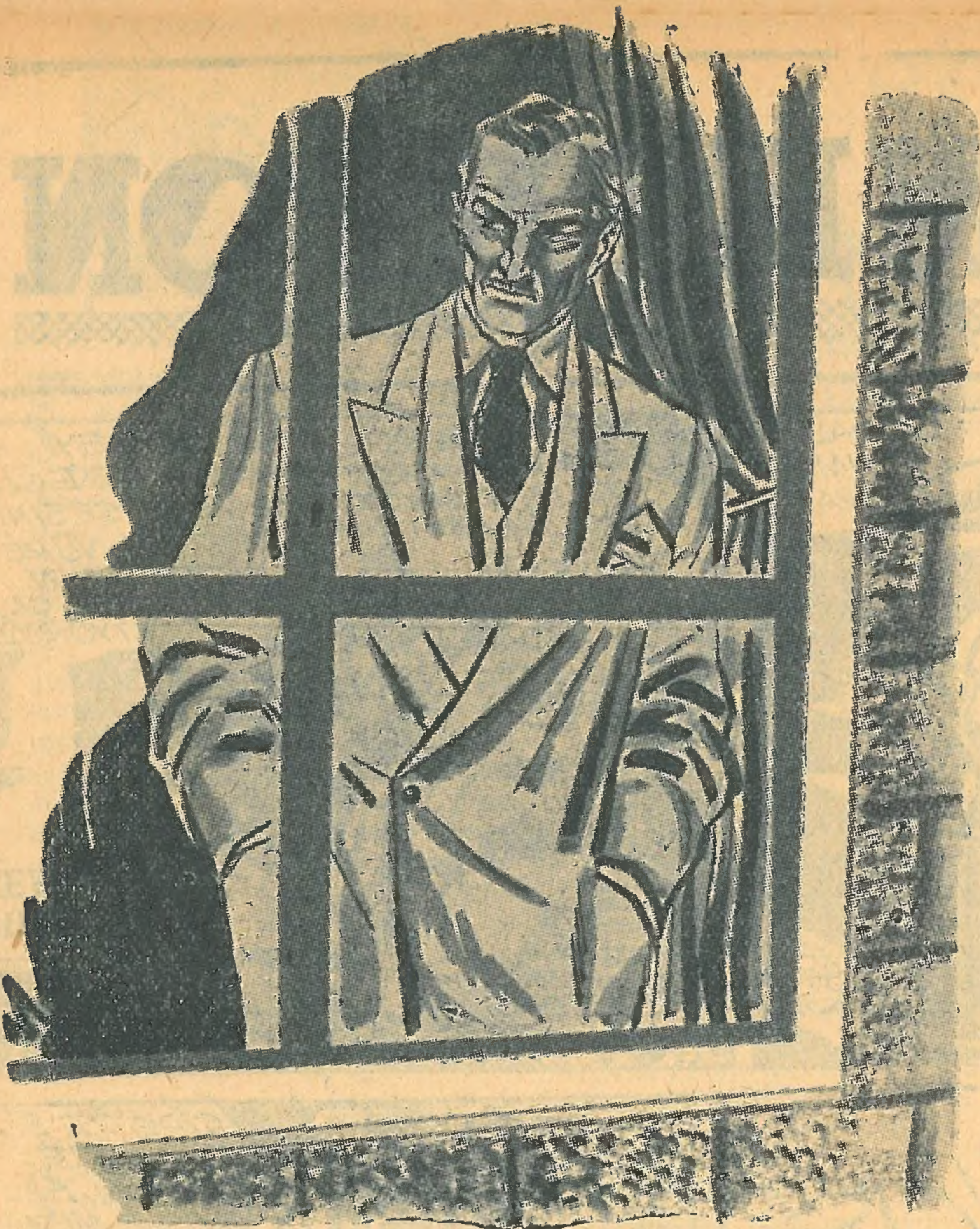

Copyright 1950, King Features Syndicate, Inc., World rights reserved.

Bir İntihar

Nakleden: Semih Demirci

İngilterede bu işi muvaffakiyetle başarabilecek bir doktor taniyor musunuz?

bi oturdu.

İhtiyar doktor çok bariz bir İngiliz şivesi ile ve ciddi bir sesle: "Mr. Winkelman, dedi. Klinik raporunuzu biraz önce getirdiler."

Hasta heyecanını gizlemeye lüzum görmiyerek hafifçe doğruldu: "Netice ne? Bir şey bulabilmişler mi acaba?"

Doktor: "Evet, diye devam etti. Beyinciğin sol gerisinde oldukça büyümüş bir ur var ve onun bu nazik yerde bir müddet daha kalması çok vahim neticeler doğurabilir. Size tavsiye edebileceğim yegâne şey hemen ameliyat olmanızdır, Mr. Winkelman.."

Winkelman'ın yüzü bir anda on yaş daha ihtiyarlayıvermişti sanki.. İniltiye benzer bir sesle: "Peki, dedi. İngilterede bu ameliyatı muvaffakiyetle başarabilecek bir operatör tanıyor musunuz?"

Doktor kaşlarını esfle kaldırarak: "Maalesef, hayır, Mr. Winkel-

man diye cevap verdi. Fakat siz mademki Amerikada yaşıyorsunuz, bu işi orada da yaptırabilirsiniz. E-sasen, devrimizin böyle bir beyin ameliyatını yapabilecek tek doktoru da vatandaşınızdır, zannedirim. Tabii, meşhur operatör Charles Wronkow'dan bahsettiğimi anladınız?.."

Winkelman ayağa kalktı ve doktorun elini sıkarak dışarı çıktı.

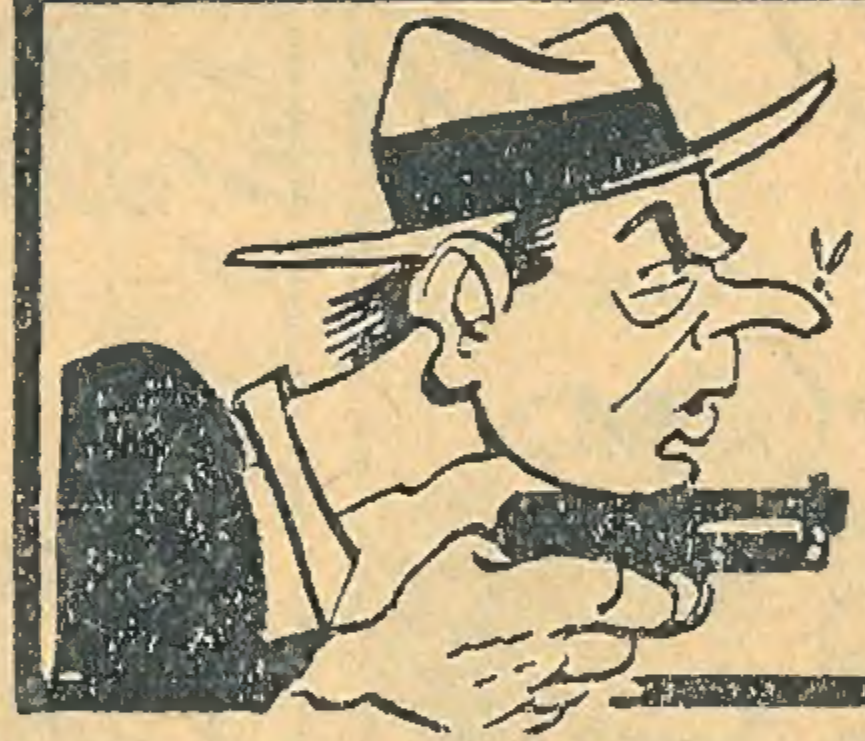
Birkaç gün sonra bütün Londra gazeteleri okuyucularına şu acıklı haberi veriyorlardı:

"Tatilini memleketimizde geçirmekte olan tanınmış Amerikalı operatör Charles Wronkow, dün gece oteldeki odasında intihar etmiştir. Polis bu zengin ilim adamının şehir dışındaki ucuz bir otelde kalarak, kendini Charles M. Winkelman adı altında tanıttırmasının sebeplerini araştırmaktadır.."

Sonbaharın soğuk, sisli ve yağmurlu akşamlarından biriydi. Ağaçları kökünden sallayan acı bir rüzgâr, sararmış yaprakları da önü sıra sürükliyerek bütün hızıyla esiyor, sokağın boyunca uzanan direklerdeki lâmbaların ışığı, etrafını boğuk bir aydınlıkla ağarttıktan sonra sise karışarak kararıyordu. Güneş erkenden batmıştı ve ortalıkta şapkasını gözlerinin üstüne kadar eğmiş, paltosunun yakası kalkık, uzun boylu bir adamdan başka kimsecikler yoktu. Yanından yıldırım gibi geçen otomobillerin üstüne sıçratmış çamurlardan ve içine kadar işleyen yağmurdan bihaber, perişan adımlarla ilerliyordu bu adam. Dış âlemle alâkasını kesmiş, bütün hislerini kaybetmiş, makineleşmiş gibiydi.

Bir müddet daha yürüdükten sonra, beyaz boyalı, büyük bir evin kapısında durdu, kolunu yorgun bir tavırla kaldırarak zile dokundu ve aralanan kapıdan bir gölge gibi kayarak merdivenleri tırmanmaya başladı. Biraz sonra da, bekleme odasındaki büyük pencerenin önünde durmuş, alnı cama dayalı, dalgın gözlerle dışarıyı seyrederiyordu. Ruhu bu ışıksız geceden daha karanlık, ve rengi bu silik parıltılı lâmbalardan daha soluktu. Kaldırımlara düşen kuru yapraklara bakarak onları hayatının seneleri ile mukayese etti ve hazin hazin gülümsedi.

Tam o sırada kapı açıldı ve beyaz önlüklü bir hemşire: "Sıranız geldi, Mr. Winkelman, dedi. Doktor sizi bekliyor." Charles M. Winkelman, bembeyaz saçlarla örtülü başını sallıyarak hemşirenin peşi sıra yürüdü ve mütehassıs dahiliyecinin karşısındaki rahat koltuğa çöker gi-

1 Numaralı Halk Düşmanı

Nakleden: Feriha Demiray

Red Nichols Kentucky'de, Gold City'de dünyaya gelmişti. Babası at hırsızlığı yapıyor ve kârlı olan mesleğini çok seviyordu. Fakat bu bahiste civar çiftliklerin sahipleriyle ne yazık ki hemfikir değildiler. Bu fikir ayrılığı yüzünden Red'in babası günün birinde darağacında son nefesini verdi.

Anesi ufaklık oğluna bakmak için bulaşıkçılık etmeğe başladı. Ama onda da, kocasından sirayet etmiş olan öyle heves ve kabiliyetler vardı ki bunların heba olmasına rıza göstere, medi ve az zamanda çalıştığı yerden kovuldu...

Neyse... annesi fani dünyadan göçtüğü zaman Red bir delikanlı olmuştu. Hikâyemizin buraya kadar olan kısmına ve adına bakarak mevzu bahis 1 numaralı halk düşmanının Red olduğunu sanmayın.

Red sağlam, zeki, cesur ve iyi kalpli bir genç oldu: Anne ve babasının kötü misalleri onun üzerinde aksi tesir yapmıştı. Zamanla en büyük emeli, vatanını bu gibi haydutlardan temizlemek arzusu oldu.

Red fevkalâde keskin bir nişancıydı. Yirmi metre mesafeden, bir pik altısını alı, noktasından delebiliyordu. Bir colt tabancasını eline geçirdiği gün, emelini tahakkuk ettirmek üzere yola çıktı.

İlk işi beşbalası bir gangstere yaptık etmesiyle meşhur ufak bir kasabaya yollanmak oldu. Kasabanın o telcisi onu iyi karşıladı ve sualine:

— Evet, diye cevap verdi. Kasabamızda bir gangster vardır ve şöretimiz bundan ileri gelir. Gangsterimiz Amerika'nın 1 numaralı halk düşmanıdır.

Red hayret etmişti. Sordu:

— Peki niçin onu yakalamıyorlar?

— Denemediler mi sanıyorsun? Fakat yanına yanaşmak kimin haddine düşmüş... Onu görmek ister misiniz? Zaten buraya muhakkak onun için gelmişsinizdir. Gangsterimiz için her yaz otele ve kasabaya yüzlerce turist akın eder.

— Nerede oturur bu adam?

— Bu caddenin nihayetinde bir benzin deposu vardır. Onu geçtikten sonra iki yüz metre ileride bir kulübede oturur. Ama kendisini yarın akşamdan evvel göreceğinizi zannetmem.

*
*
*

Ertesi akşam, kulakları müthiş gangsterin canavarlıklarıyla dolu olan Red onu aramağa çıktı.

Otelcinin dediği gibi, benzin deposunu geçer geçmez meşhur haydutun kulübesini gördü. Ev her haliyle bir fenalık ve haydut yatağı olduğunu belli ediyordu.

Red'in geleceğinden onu muhakkak haberdar etmiş olacaktı. Zira o yaklaşmaktayken kapı açılmış ve bir numaralı halk düşmanı karşısına çıkmıştı. Red Nichols durdu. Elleri cebinde beklemeğe başladı.

Gangster hiç pervasız ona doğru geliyordu. Yüzünde alaycı ve karşısındaki hiçe sayan bir ifade vardı. Birden, Red'in cebindeki silâhlardan biri

patladı ve haydutun başındaki şapka havaya uçu. Sonra elini silâhına götürmek üzere bulunan haydut bir acı nidası savurdu ve kulaklarını tuttu. Red iki kurşun daha gönderip herifin iki kulağında iki iri küpe deliği açmıştı.

Daha fazla beklemeyip gangsterin üzerine atıldı ve bir yumrukta hesabını gördü. Sonra kulübede bulduğu, bu maksat için hazırlanmış fakat hiç kullanılmamış bir ipile bir numaralı halk düşmanını sucuk gibi bağladı.

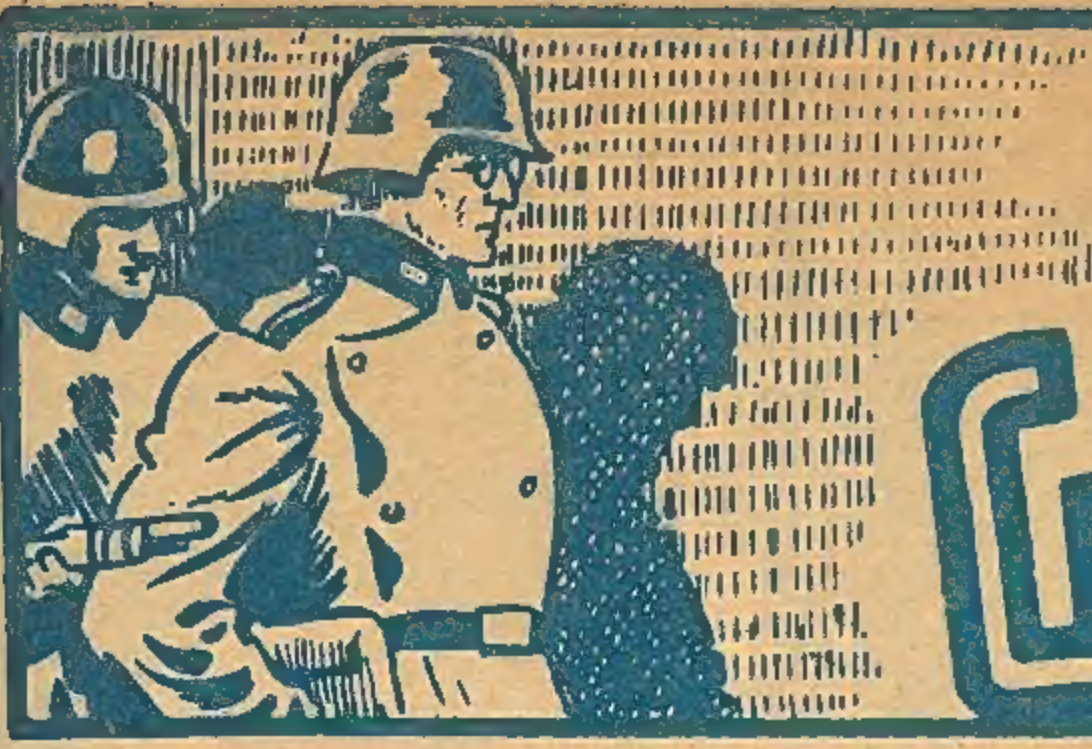
Kasaba oteline girdiği zaman uyardığı hayret ve kargaşalık son-suzdu. Patron onu görünce:

— Sersem ne yaptın? diye bağırdı ve yerde yatan gangsterin üzerine atılarak bir bıçakla bağlarını kesti. Onu yerden kaldırıp bir masanın başına oturtular ve eline bir içki kadehi tutuşturdular. Patron hiddet içinde, hiçbir şey anlamayan gözlerle etrafına bakan Red'in yanına koştu:

— Marifet gösterdin, dedi. Zavallı adam en az on beş günde kendini toparlayabilecek. Ödün kopmuş.

— Fakat, diye kekeledi. Bu adam, tehlikeli bir gangster değil mi?

— Gangsterdir tabii... ve sen de zannediyorsun ki günümüzde gangster adım başında rastlanan bayağı bir şeydir. Artık Chicago'da bile gangster kalmadı. Halk düşmanını görmek isteyen yüzlerce kişi her gün akın akın kasabamıza gelirdi... Şimdi sen onun gözünü korkuttun. İyileşir iyileşmez, işinin zorlaşmış olduğunu ileri sürüp zam isteyecektir. Hepsini de senin yüzünden. Ahmak çocuk.

GİZLİ VAZİFE !..

YERLİLER VIDALİSİN ÖLDÜĞÜNÜ ÖĞRENİNCE KAZMA KÜREK NE BUL DULARSA KAPTILAR TOPLANMAYA BAŞLA- DILAR..

GÜRÜLTÜ NOTTOLANIN KULÜBE- SİNE KADAR GELİYORDU

HERHALDE MÜ- HİM BİR ŞEY OLDU GİDİP BAKAYIM..

NOTTOLA ÇIKTIĞI SIRADA MA- ŞİŞYA İÇERİ GİRDİ

BİLANIN BAŞI İÇİN KAÇ KURTUL.. ARKADAŞLARIM KAÇTI. BİZİNKİLER KIZMIŞ- LAR..

NE KAÇ- MIŞLAR MI ? İMKÂ- NI YOK.. ALEN BUNU YAP- MAZ

ALEN ORTADA YOK.. KİMİ ÖLDÜ KİMİ "ROZİNLE KAÇTI" DİYOR

HAYRET.. VIDALİSİLE KONUŞA- YIM ÖYLEYSE

O DA ÖLDÜ.. AKLIN VARSA KAÇ KURTUL YOKSA MAH- YOLURSUN

HAYIR.. HAYIR.. ONU ÖLDÜR- ME YİN..

TALPANIN PEŞİNE TAKILAN YERLİLER KULÜBEYE GİRDİ

FRANSIZ NERE- DE.. DIŞARI ÇIKA- RIN..

NOTTOLA SESİNİ ÇIKARA- MADI. FRANSUAYI ALDILAR

HAYRET.. NOTTOLA DA.. KARISI DA ONLARA YARDIM EDİYOR

BIRAK BE- Nİ.. BE- Nİ DE ÖLDÜR- SÜN LERİ

SAKİN OL YAVRUM.. YOKSA SAHİDEN SENİ DE ÖLDÜ- RÜRLER

BİR ANDA ANLUDA KOCAMAN BİR ATEŞ YAKTILAR

ÖLDÜRELİM ASALIM..

KESELİM DİRİ DİRİ YAKALIM

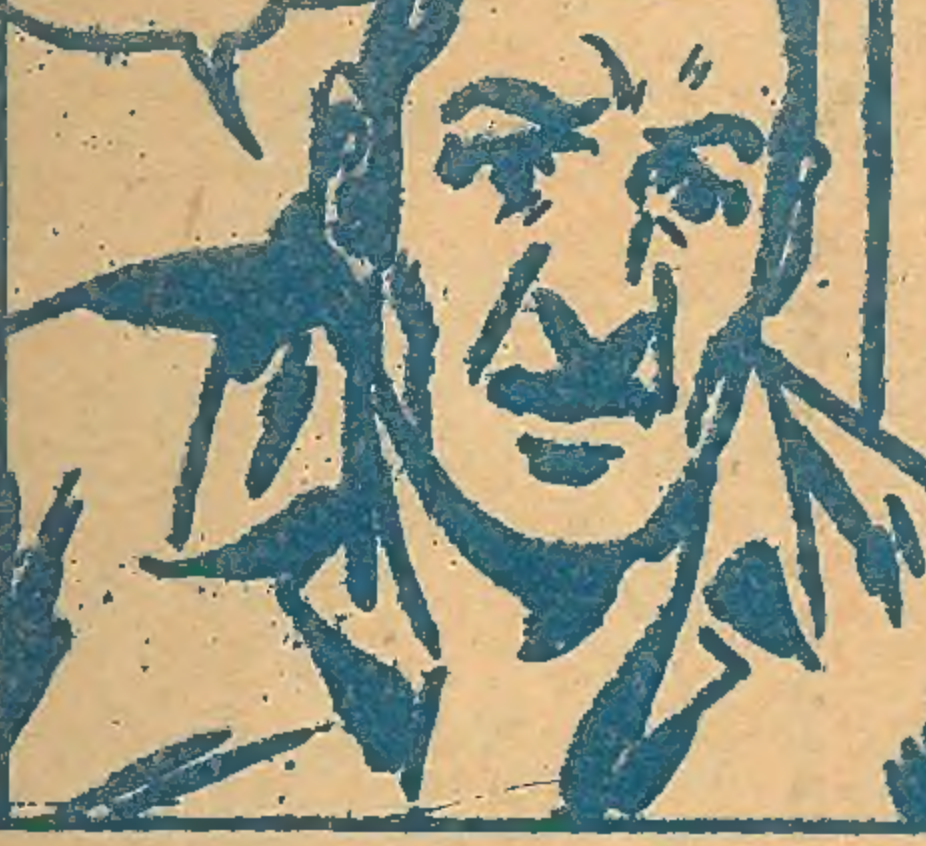
BU SIRADA VIDALİS AYILDI. PENKEREYE NE OLUYOR KOŞTU DELİRDİ Mİ BU HERİFLER..

FRANSUAYI YAKIYOR- LAR.. BİLAYI ONUN ÖL- DÜRDÜĞÜNÜ SANIYOR- LAR..

HAYRET.. ARKADAŞLA- RI NEREDE ? FRAN- SUAYI NEYE KUR- TARMİ- YORLAR?

BIRAKIN ONU YOKSA BEN DE KENDİMİ ATE- ŞE ATARIM.

HAYRET.. BİLA DİRİL- MİS..

CİNAYETLERDEN BİRTİM. ARTIK BU CİNATLERİN SONU GEL- MELİ..

DEFOLUN.. ALÇAKLAR

VIDALİSİ GÖREN YERLİLER ÇİL YAV- RUSU GİBİ DAĞILDI- LAR KIZIN ROZİ- NİN BAŞI İÇİN FRANSUAYI KUR- TAR. ONU YAKMASINLAR

TALPA.. MA- ŞİŞYA.. Bİ- RAKIN ONU

151

SENİ ÖLDÜ SANDIK EFEN- DİM. İNTİKAMINI ALMAK İSTEDİK. BÜTÜN FRAN- SIZLAR ATLARIMIZIĞAL- DI. KAÇTILAR

HEPSİ.. KAÇTILAR MI ? MİŞELİN DE Mİ ?

BİLA EFENDİSİNİN BİRDEN BİRE KIZACAĞINI SANDI. FAKAT VIDALİS GÖZLERİNİ KAPADI. SONRA GİTTİ.. BU MİRİLDANDI

KURTULDUN FRANSUA- KAÇ..

BEN SENSİZ BİR YERE GİTMEM SEVGİ- LİM.

ARKASI VAR

MANDRAKE

PROFESÖR MET.
RO'NUN KOCA
PIYANOSU YANDI
BİTTİ KÜL OLDU!

BEN SİZİN YERİNİZDE OLSAM
ŞİMDİ DE DÜNYANIN EN BÜYÜK
KEMANINI YAPARDIM.

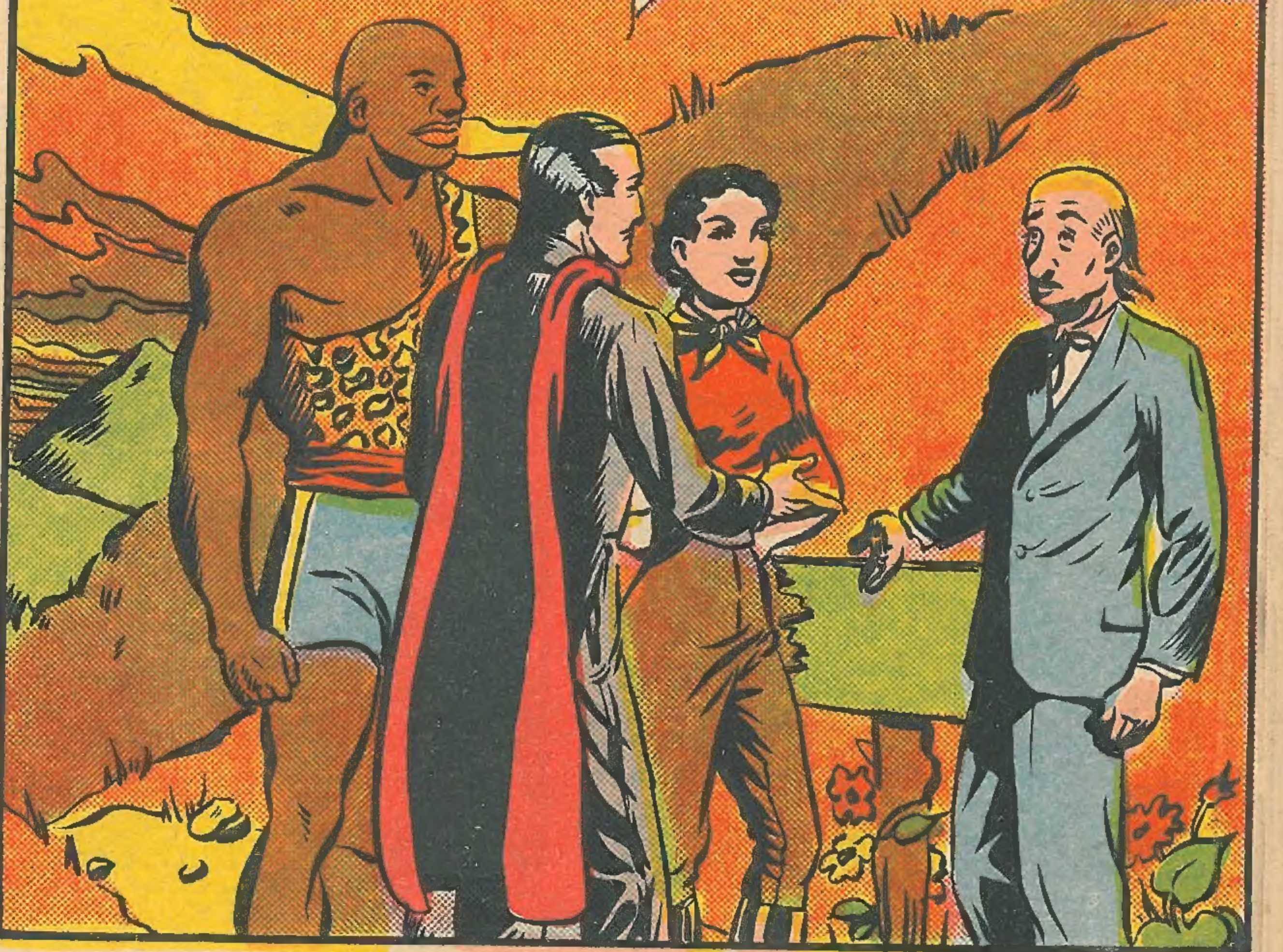
19

MANDRAKENİN BİR EL İŞARE-
Tİ PROFESÖR METROYU NEŞE
VE SAADET İÇİNDE BIRAKTI.
ORTAYA KOCAMAN BİR
KEMAN ÇIKTI.

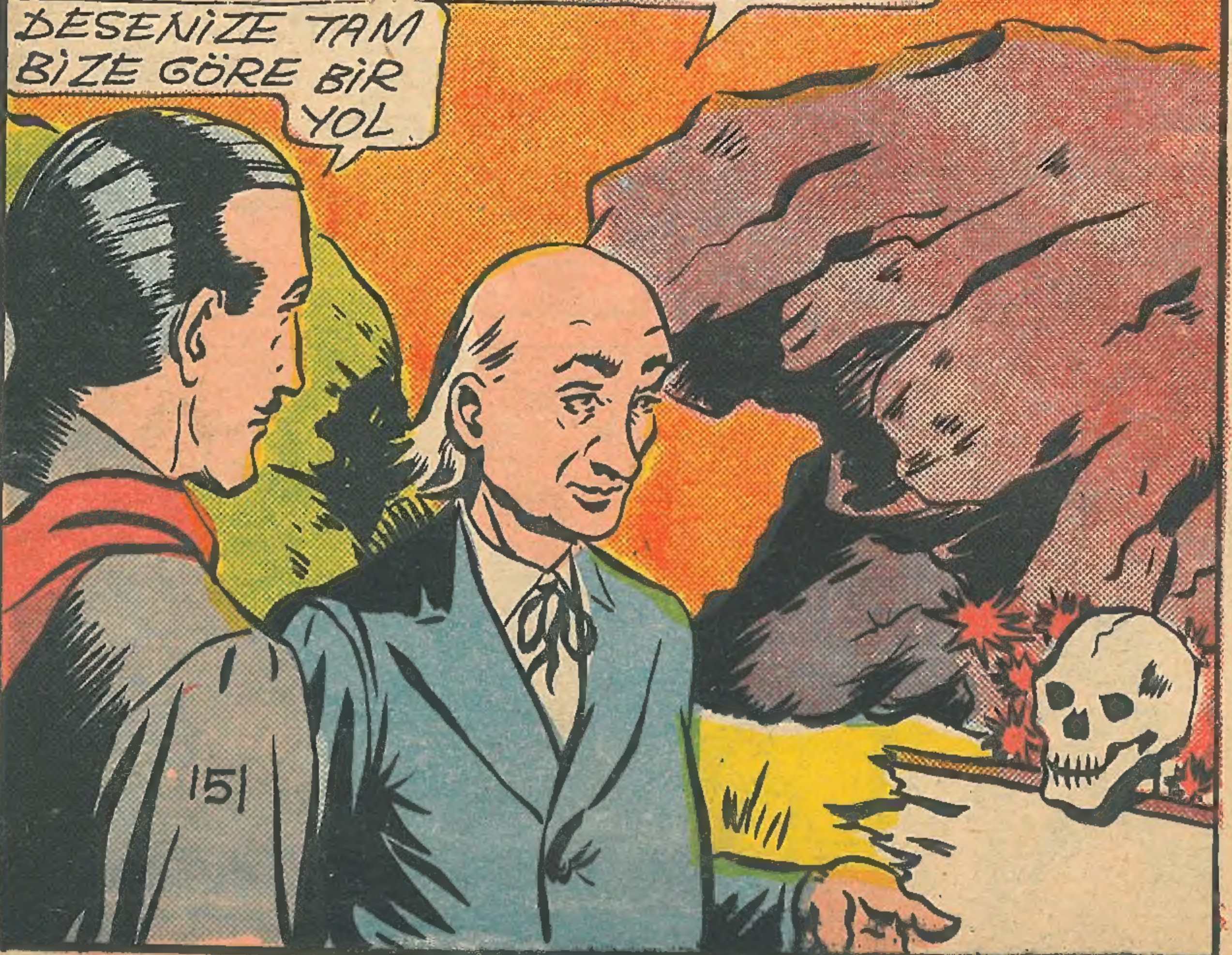

SİZİ BIRAKIP GİDECEĞİMİZE ÇOK ÜZÜLÜ-
YORUZ. FAKAT ÖMRÜMÜZ BOYLUNCA BURADA
KALAMAYIZ. BİZE DENİZE İNEN EN YAKIN YO-
LU GÖSTERDİĞİNİZ İÇİN SİZE MİNNETTARIZ.

VAKIA BU EN KESTİRME YOLDUR. FAKAT
ÇOK TEHLİKELİDİR. BU YOLA GİDENİN BİR
DAHA GERİ DÖNDÜĞÜNÜ GÖRMEDİM. YOLU-
NUZ VE ŞANSINIZ AÇIK OLSUN..

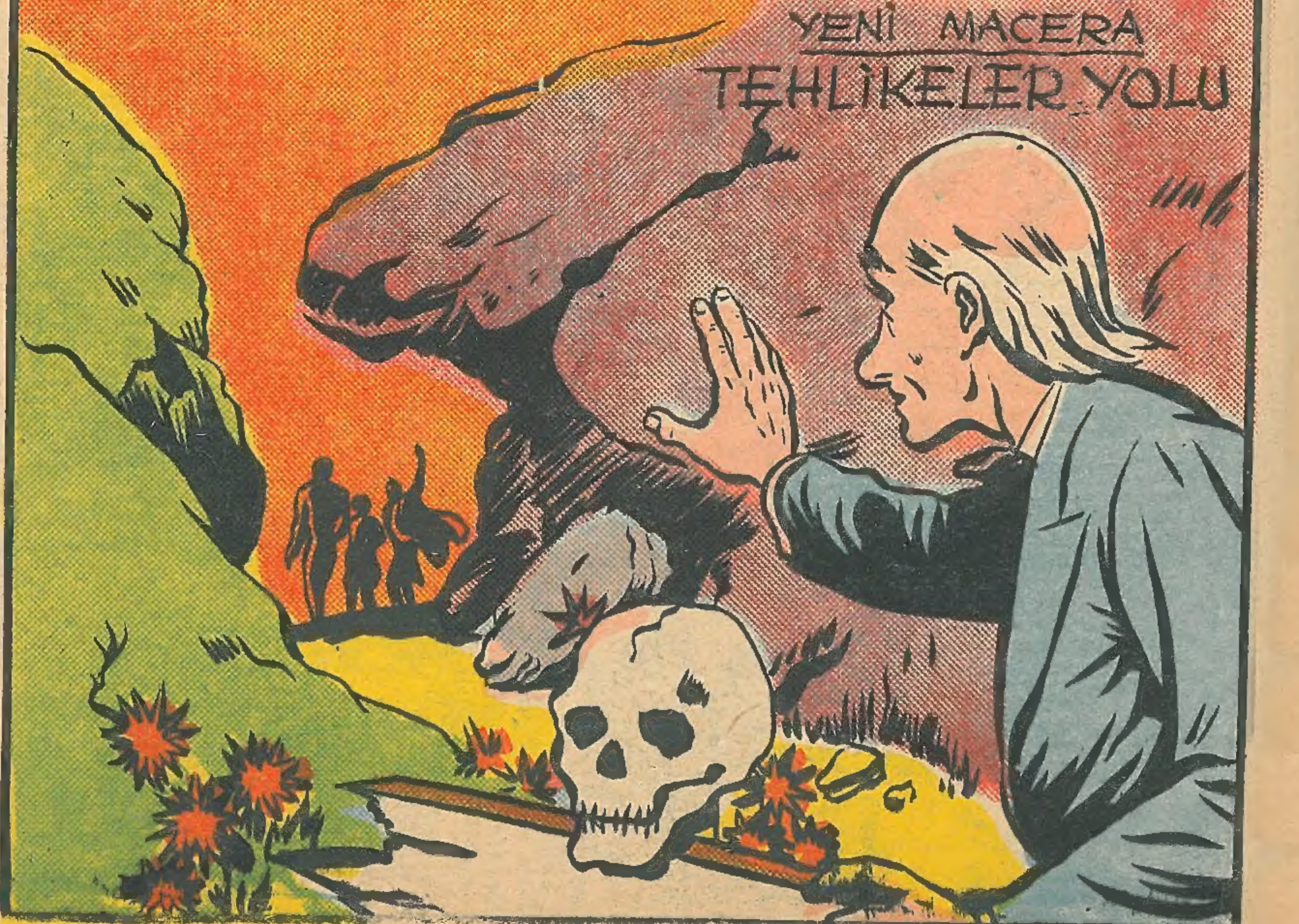
DESENİZE TAM
BİZE GÖRE BİR
YOL

PROFESÖR METROYU YALNIZ BAŞINA BIRAK-
TILAR. BİRBİR TEHLİKENİN KENDİLERİNİ BEK-
LEDİĞİ YOLA SAPTILAR.

Gelecek Hafta:

YENİ MACERA
TEHLİKELER YOLU

KARTALIN OĞLU

DAĞLARDA UZUN SÜREN
BİR YOLCULUKTAN SONRA
LADY KÜRZONUN ÖNÜNE
DİK, SARP BİR TEPE ÇIKTI.

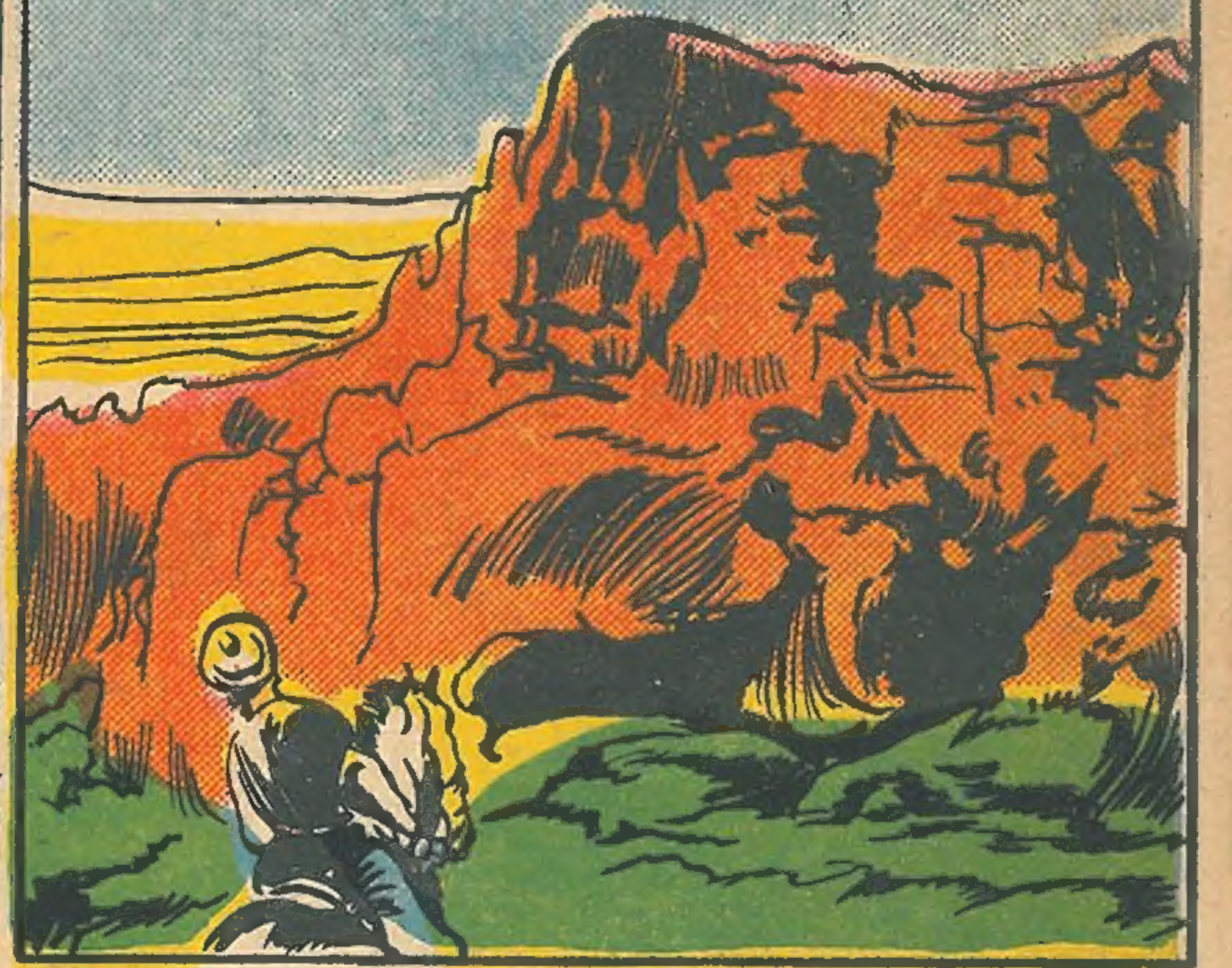
4/1

LADY KÜRZON KARARINI ÇA-
BUK VERDİ: „TIRMANACAĞIZ,
HER NE BAHASINA OLURSA BÜ
TEPEYİ AŞMALIYIZ.“
VE TIRMANMAYA BAŞLADILAR.

O GÜNÜN AKŞAMI **ELMAS**'TA
AYNI DAĞIN YAMACINA GELDİ.

ELMAS DAĞIN ETEĞİNDE
BİR BÜYÜK KAPI GÖRDÜ.
ÜZERİNDE BİR TAKIM YA-
ZILAR VARDI.

ELMAS DİZ ÇÖKTÜ. DUA
ETTİ

BENİ BİR SES BU
DAĞIN ÖTEKİ TA-
RAFINDAN ÇAĞIRI-
YOR. DEV MOİSUR
BANA ENGEL
OLMASIN.

ELMAS'IN DUASI SAATLERCE SÜRDÜ. NİHAyet
BİTKİN DÜŞTÜ, UYUYAKALDI.

BU SIRADA BİR RAHİP ÇIKTI.
UYUYAN ELMAS'I KUCAĞINA
KALBİN ÇOK TEMİZ.. ALDI
BÜTÜN DİLEKLERİN YERİNE
GELECEKTİR..

RAHİBİN KUCAĞINDA UYURKEN ELMAS,
BİR TÜNELDEN GEÇTİĞİ VE ETRAFTA
DEV YAPILI İNSANLARIN BULUNDUĞU
RÜYASINI GÖRÜYÖRDÜ.

BIRAKIN BENİ.. BEN KALAMA-
YARLI ELMAS'IM.. İNDRANIN TO-
RUNU

YİNE RÜYASINDA MOİSUR ADLI
DEVİ GÖRDÜ. KOC A GEKİCİYLE KAYA-
LARI OYUYORDU.

ASIRLARDANBERİ BU
KELİMELERİ KAZIRIM
YİNE ÇIKARLAR..

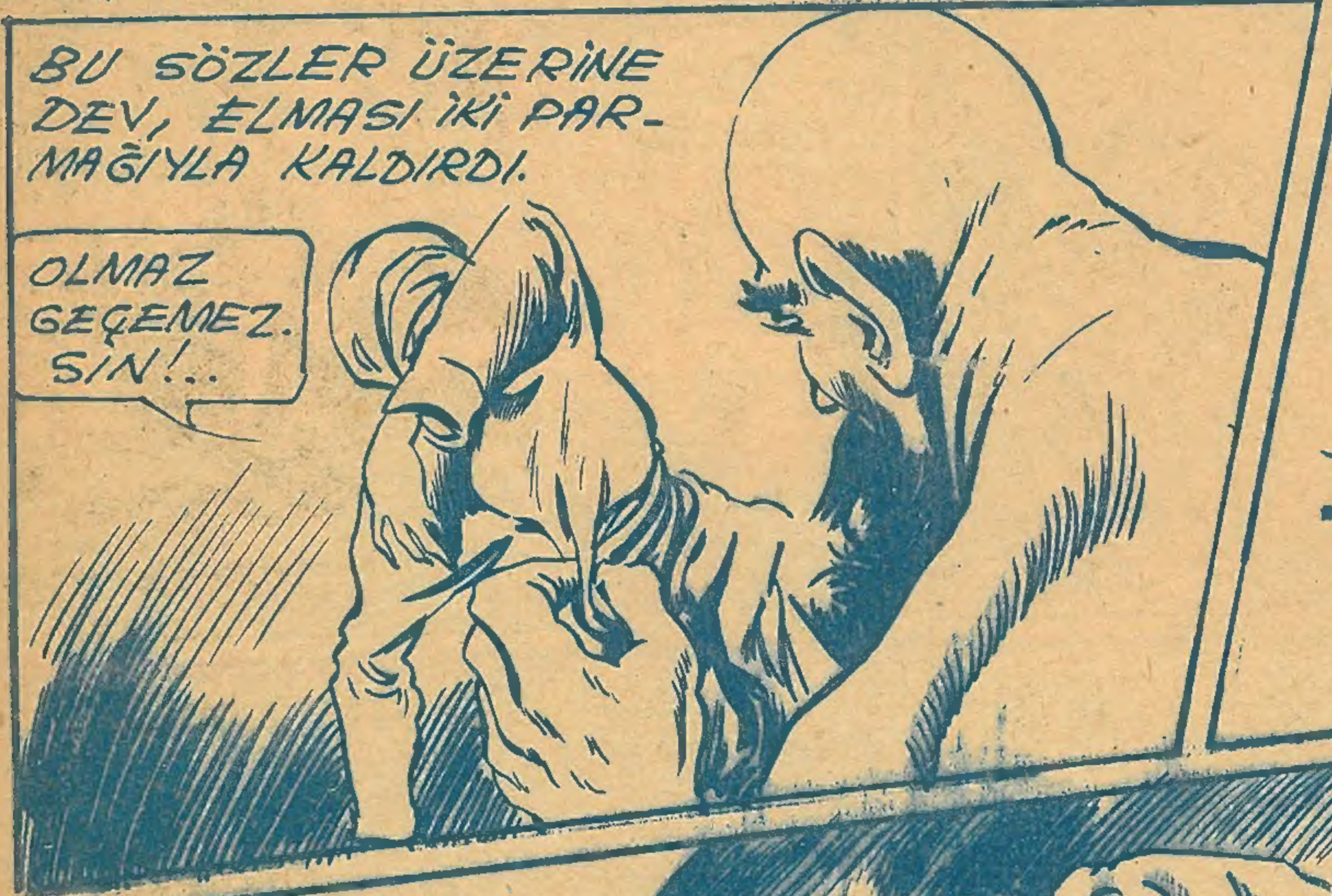
DEV BİR YABANCININ VARLIĞINI HİS ETTİ. ETRA-
FINA KORKUNÇ GÖZLERLE BAKINDI.

4/2

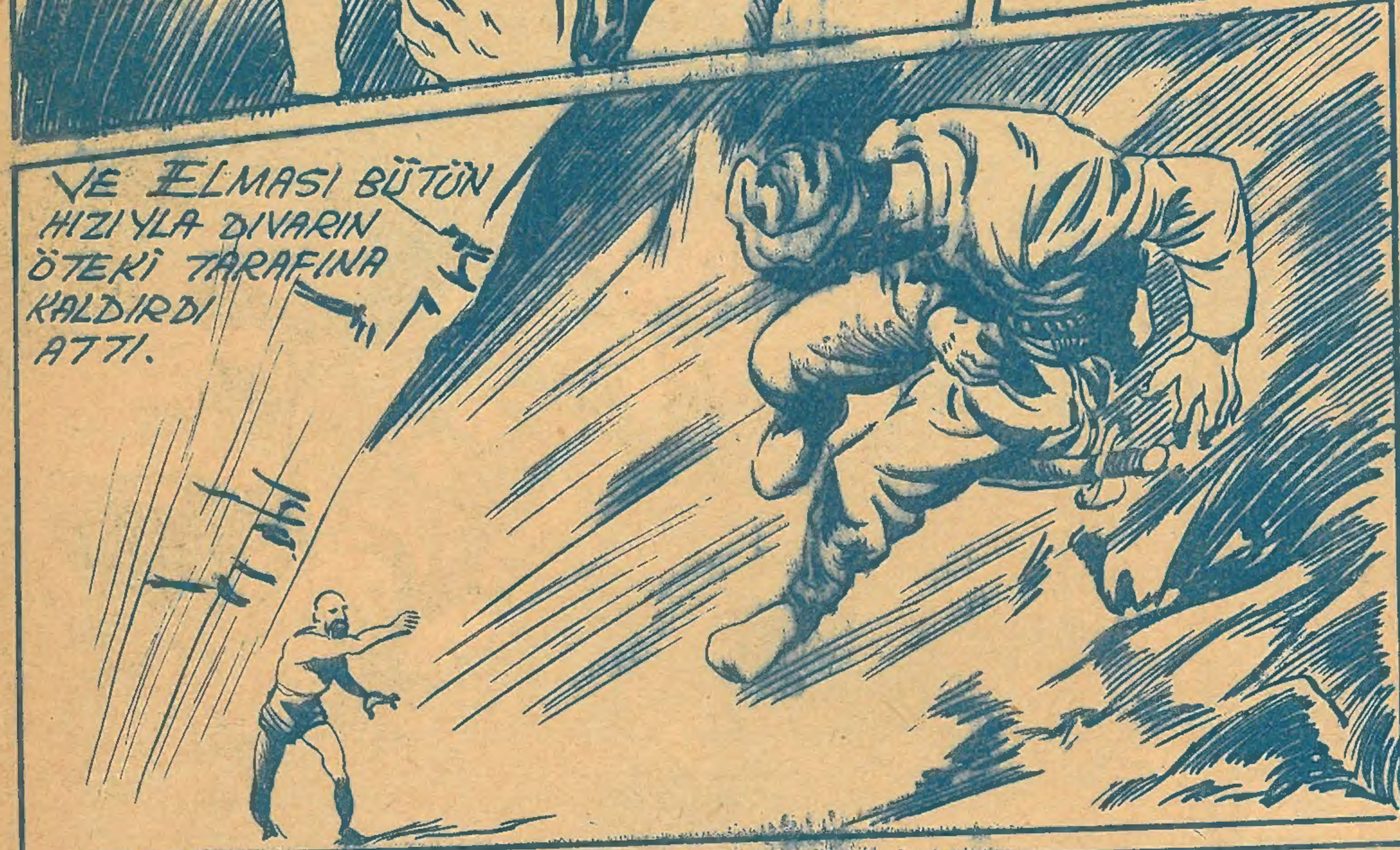

BU SÖZLER ÜZERİNE
DEV, ELMASI İKİ PAR-
MAĞIYLA KALDIRDI.

OLMAZ
GEÇEMEZ.
SİN!...

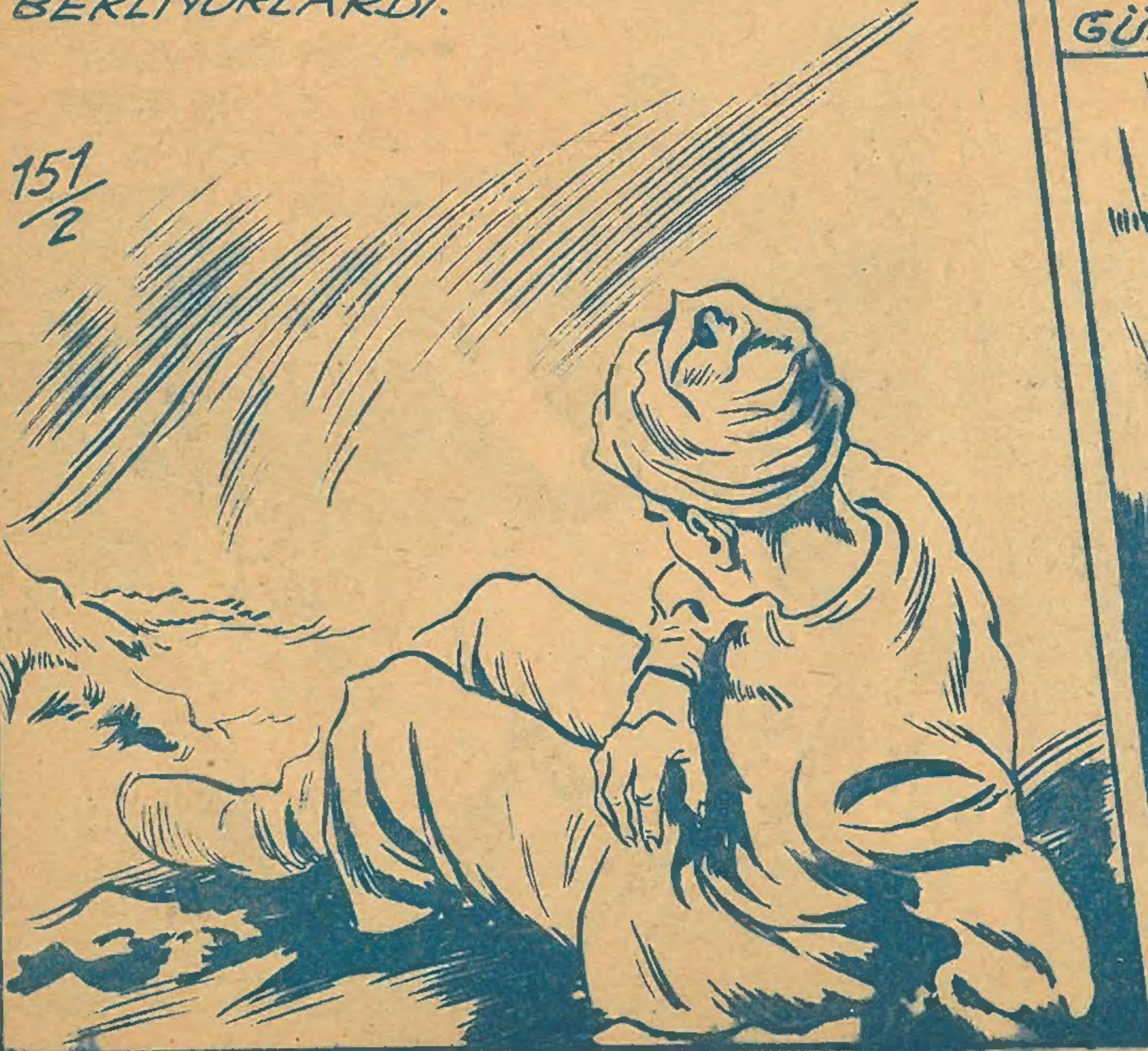

VE ELMASI BÜTÜN
HIZIYLA DUVARIN
ÖTEKİ TARAFINA
KALDIRDI
ATTI.

TAM BU SIRADA RÜYADAN UYANDI.
ETRAFINA HAYRETLE BAKINDI. ÖNÜN-
DE GENİŞ BİR OVA VARDI.
ATI CEYLAN VE ADAR KENDİSİNİ
BEKLİYORLARDI.

151/2

CEYLANA BİNDİ. UZAKLAŞIRKEN
ELMASI BURAYA GETİREN RAHİP
GÖZÜKTÜ.

RÜYA GÖRDÜ. O ŞİMDİ
DEVİ YENDİĞİNİ SANIR.
GÜLE GÜLE DELİKANLI..

ÖLDÜRME!
ÇALMA!
YALAN SÖYLEME!

NOİSUR BİRDEN ELMASI GÖR-
DÜ.

SEN KİMSİN? GELDİ-
ĞİN YERE GİT..
BEN ZAYIFLARIN
KORUYUCUSUYUM.
BIRAK BENİ GEÇE-
YİM..

ELMAS UZUN MÜDDET UÇTU.
VE TÜNELDEN GIKINCA YERE DÜŞTÜ.

ELMAS DOLU DİZGİN OVA-
DA KOŞMAĞA BAŞLADI.
YİNE AKLINA LADY KÜR-
ZON GELDİ.

KİMBİLİR ŞİMDİ NEREDE?
SENELERDENBERİ ZİHNİMDE
YER EDEN ALEVLERİ ONUN
KAYBETTİĞİ KOLYEDE BUL-
DUM. BENİ ONA HANGİ
KUWET BAĞLIYOR?

ARKASI
VARDI

GÜZEL YUSUF

TARİHİ AŞK VE MACERA ROMANI

Yazarı: Kemalettin Tuğcu

1453 yılının başında, bir gece, küçük tekmemizin yelkenlerini yarı kısarak Bizansa doğru yol alıyorduk.

Sert bir kuzey rüzgârı, dondurucu bir soğuk, kar fırtınasına karışıyordu. Fakat dayanıklı olan tekmemizin fırtına ve dalgadan korkusu yoktu. İki kıyı arasında, karşı rüzgârı kolluyarak ilerlemeye çalışan tekne, gece yarısını biraz geçe, şiddetli bir çarpışma ile çatırdadı. Yukarıda, bağırışmalar duydum. Bunu insan feriatları ve gürültüler takip etti.

Kıç ranzadan fırlayarak yumuşak deriden çizmelerimi ayaklarıma geçirirken, küçük kamanın kapısı ardına kadar açıldı. Dört beş karaltı benim üstüme kullanılarak ellerimi arkama çevirip bağladılar. Sonra iterek, dar merdivenlerden yukarıya çıkarttılar. Güverte su içindeydi. Bizden kimse görünmüyordu. Rüzgârın ve kar fırtınasının boğduğu, yağlı paçavralarla yapılan bir meşalenin kızıl ışığı altında, rampa eden bir gemiye geçtik. Beni ite, kaka geminin altına, sintineye kadar indirdiler. Orası iyice karanlıktı. Kalın direklerin yaralarına kadar deniz suyu çıktığından oturttukları yerden kıpırdıyamıyordum. Sağımda, solumda inilti ve hırıltılar duyuluyordu.

Soğuk ve deniz suyu, beni katılacak kadar titretiyordu. Ayağımda çizmelerin ve sırtımda pamuklu gömleğim olmasa donardım.

Yuvarlanmamak için geminin sallantısına uyarak düşünüyordum. Küçük tekmemize bindirerek bizi bastıran, son günlerde Propontis'te (Marmara) Türk limanlarını basan Mihalın eline düştüğümüz muhakkaktı. Bu Rum kaptan üç kuvvetli tekne ile korsanlık yapıyordu. Eğer benim İdris Reis'in oğlu olduğumu anlarsa muhakkak beni serenlerden birisine astırırdı.

Kendi halinde bir ticaret kaptanı olan babam, çok defa Venedikliler, Cenevizliler ve Rum tekneleriyle çatışmış, her defasında onlara büyük zararlar vermişti.

On iki yoldaşın ne olduğunu düşünürken inilti arasında bir öksürük duydum. Bu ihtiyar kaptanın öksürüğü idi. Sesim titriyerek:

— Dursun Reis, diye seslendim. Uzakça bir yerden bana karşılık verdi:

— Sen misin Yusuf Bey?
— Benim Dursun Reis, dedim. Yaralı mısın?

— Kaç yerimden olduğumu kestiremedim, dedi. Sen?
— Ben yaralı değilim.

Dursun Reis iniltilere doğru seslendi. Bizden başka bir ahçı, bir gemici, bir de çocuk denilecek kadar küçük yamak vardı. Demek arkadaşlardan altısı boğuşma sırasında ölmüşlerdi. Fazla hırpalanmış olan bu arkadaşlara kendimde bir çizik bile olmadığını söylemeye utanıyordum.

Kaptan tecrübeli bir adamdı. Bize seslenip dikkatimizi çektikten sonra:

— Nikomedyaya (İzmit) git-

mekte olduğumuzu, oradan arpa alacağımızı söyleyeceğim, dedi. Sen, Yusuf Bey, orada bir tüccarın oğlu olduğunu anlatırsın. Olan oldu. Karşı durmayın. Belki postu kurtarırız.

Hepimizi acı düşünceler sardı. Karanlıkta gemicilerden birisi öldü. Onun sesini hiç duymadık. Uzun, korkunç saatler geçiyor, durmadan titriyorduk.

Sintinede ne kadar kaldığımızı bilmiyorum. Tepeden bir kapak açıldı. Elinde ışık tutan bir adam, iki güçlü, kuvvetli arkadaşına yol gösterdi. Bunlar bizi birer, birer kollarımızdan tutarak yukarıya aldılar.

Ben kaptandan önce yukarıya

dükt.

Mihal bana dönerek Rumca olarak adımı sordu. Rumca gibi İtalyanca ve Arapçayı da bildiğim halde cevap vermedim. O zaman kapıda duran gemici geldi ve onun tercümanlığı ile şöyle konuştuk:

— Adın, ne?
— Yusuf.
— Kaç yaşındasın?
— Yirmi bir.
— Kimin oğlusun?
— Nikomedyada arpa tüccarı Hasanın oğluyum.
— Nereden geliyorsun?
— Maydostan.
— Oraya neye gittin?
— Babam hastadır. Elimizde arpa vardı. Onları satmak için gitmiştim. Şimdi bu batırdığınız

Kendisini atının ayakları önüne atarak yere kapandı. Bayılmıştı.

çıkarılmıştım. Giyinişimden gemici olmadığımı anlamışlardı. Sert bakışlı, bir adam olan Mihal kaptan, beni gemisinin güverte altındaki geniş alanda sorguya çekti. Bulduğumuz yerin ortasında kaba bir masa çevresinde korsan ranzaları vardı. Tavana asılmış yağ lambalarıyla iyice aydınlanamıyan bu yerde, baskınla ele geçirilmiş değerli eşya yığınları da vardı.

Beni oraya götürdükleri zaman benden önce alınan gemici ile yarısı ağır olan ahçının meydanda olmadığını gördüm. Ağır palalarını çekmiş, ellerinde hazır tutan iki Rum, kaptandan buyruk bekliyordu.

Mihal Kaptan, kapı dibinde bekleyen bir gemiciye Rumca olarak ihtiyarın ne olduğunu sordu. Gemici:

— Yarası derindi. Bir eli kopmuştu. İşe yaramaz diye denize atık, dedi. Ötekini yerine götür-

tekne ile arpaları almağa gidiyorduk.

Mihal benim düşünmeden cevap vermemden ve konuşmamdan memnun gibiydi. Sesini tatlılaştırmağa çalışarak sordu:

— Maydosta Osmanlılardan kim gördün?

— Karaca bey ile İskender Beyi gördüm.

— Urban nerede?

— Kaptan Macarlı Urbanı soruyorsa Hadrehopoliste (Edirne) dir.

— Nereden biliyorsun?

— Herkes biliyor. Bunu konuşuyorlar. Urban Kasım Ağa ile daha başka bilginlerle top dökermiş. Bir topa üç yüz kantar kadar bakır gittiğini söylerler.

— Mehmet Beyin ne kadar askeri var?

— Doğrusunu kimse bilmiyor. Ama iki yüz bin kadar Rum, Fransız, İtalyan, Cenevizli orduya

katılmak, yağmaya girmek için akın edermiş.

Mihal boğuk bir küfür savurdu. Sonra bana sert sert bakarak:

— Üstündekileri çıkart, dedi.

Gemicilerden birisi yanıma geldi. Beni iyice soydular. Sonra bir tay muayene eder gibi evire, çevire muayene ettiler. Vücudümde en küçük bir sakatlık ve kusur bulmayınca giyinme izin verdiler.

Mihal, Yuvan ve Yani kaptanların gelmelerini söyledi. Beni orada, dar bir yere kapattılar. Başına neler geleceğini düşünüyordum. Gemiler durmadan yol alıyordu. Kar fırtınası dinmiş, rüzgâr kalmıştı. Daha az sallanıyorduk.

Öğleye doğru beni yeniden çıkarttılar. Giyinişlerinden kaptan olduğunu anladığım iki kişi daha Mihalın yanındaydı. Onlar da yüzümü ve boyumu gözden geçirdiler sonra aralarında şu korkunç konuşma oldu:

— Besli, güzel yapılı bir delikanlı. Babası tüccarmış. Böyle bir oğulu kurtarmak için yüz duka verir.

— Bizansta satılırsa daha çok eder.

— Bizanslılarda para yok.

— Bizanslılarda yoksa Kardinallarda, Rodoslularda, Venediklilerde var. Böyle güzel delikanlı her zaman ele geçmez. Hem ben olsam hadım ettirir, Konstantine satarım. Sarayda bunun gibisi yok.

— Hadım ettirmek iyi ama yalıyecek. Biz elimizdekini satmaka rası kapanıncaya kadar kim bekleriz.

Hadım ettirme teklifi beni titretti. Büyük bir korku içindeydim. Fakat konuşmaları anlamaz görünüyordum. Son sözü Mihal söyledi:

— Konstantin böyle işlerle uğraşacak halde değil. Hem Bizansta öyle Prensesler var ki tam bir esir olursa daha fazla para verirler. Anlarsınız ya. Hadım etmek değerini düşürmek olur. Sonra

kiliseye kurban etmek isterlerse yine sakatsız olması gerekir. Eğer istediğimiz parayı alamazsak o zaman bir şey düşünürüz.

ESİR PAZARI

Babam İdris Bizansa on yasımdayken gitmiştim. O zaman şehirde bir cami ve pek çok Türk vardı. Bunlar şehirde istedikleri gibi dolaşır, alış veriş eder ve Rumlardan çok itibar görürlerdi.

O gün, akşama doğru Bizansın önünde Teodos (Langa) limanına demirliyen üç korsan gemisinden beni çıkarttılar.

Şehir karla örtülüydü. Böyle olduğu halde büyük duvarların ve kalelerin önleri Bizanslılarla doluydu. Bunlar ağaç, taş, ne bulurlarsa getiriyor, güçleri yettiği kadar surların tamirine çalışıyorlardı. Bunların içinde kadınlar ve küçük yaşta çocuklar da vardı.

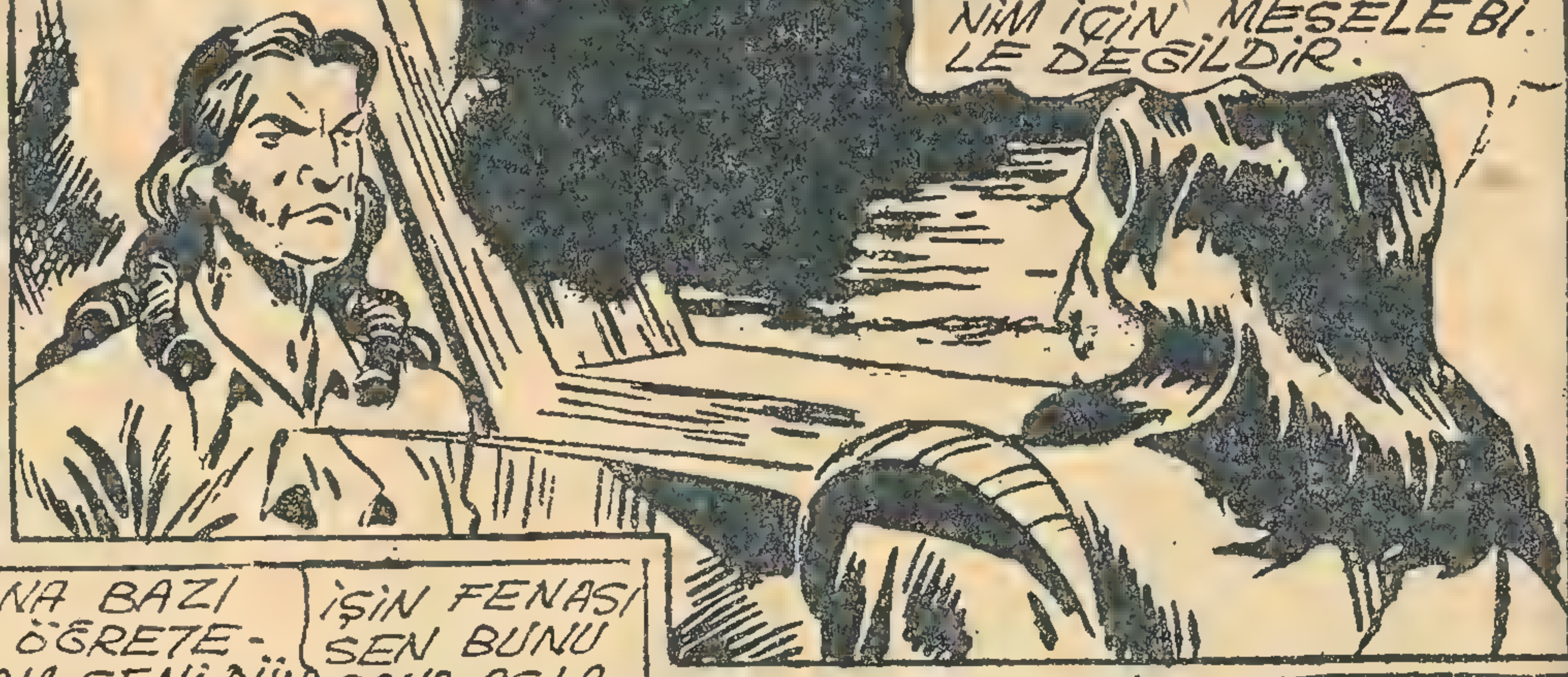
(Arkası gelecek sayıda)

HIRSINDAN - MOSMOR
OLAN MADRAS DONUP
KALDI. ATMACA REİS
SÖZE BAŞLADI

GÜVERTEDE KİM.
SECİKLER YOK..
ŞİMDİ SEN BENİM
ELİMDESİN DOS..
TUM. HAYATLA MEMAT
ARASINDA BİR KIL KADAR
MESAFE VAR.

AMA TAYFALARIM SENDEN
İNTİKAMIMI ALIRLAR..

TAYFALARINI EMİRİM
ALTINA ALIP GEMİNİ
ELİME GEÇİRE BİLE..
CEĞİME İNAN MIYOR
MUSUN? BU BE..
NİM İÇİN MESELE Bİ..
LE DEĞİLDİR.

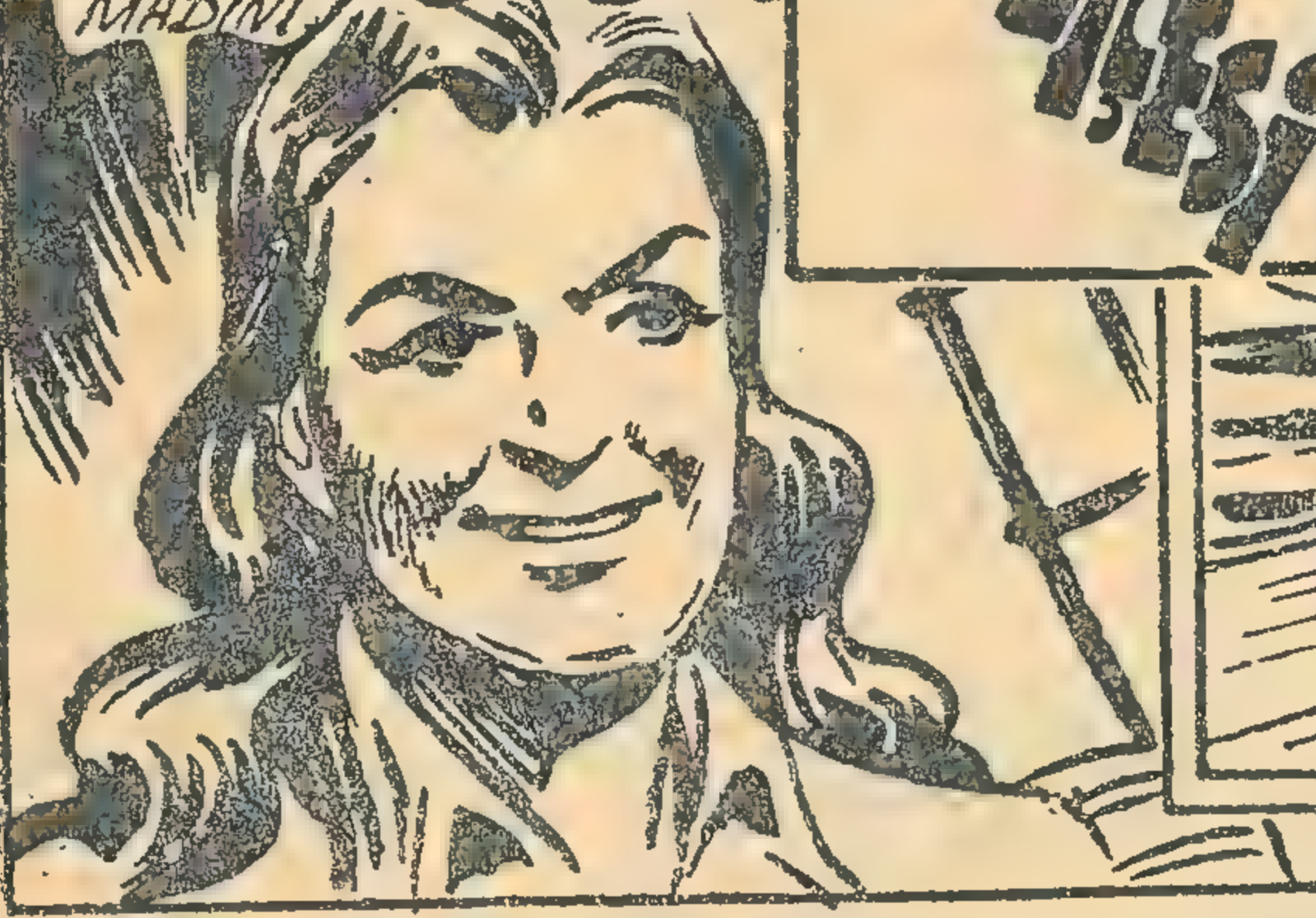

88
ADAL KRALIĞI

EGER SANA BAZI
OYUNLARI ÖĞRETE-
CEK OLSAM SENİ DÜN
YADA KİMSE YENE-
MEZ HATTA BEN
BİLE YENEMEM..

İŞİN FENASI
SEN BUNU
BANA ASLA
ÖĞRETMEZ..
SİN..

FAKAT BUNLARIN
HİÇBİRİNİ YAPACAK
DEĞİLİM. BEN YÜZ
LERCE İNSANLA
DÖVÜŞTÜM. SENİN
GİBİ KILICINA HÂKİM
OLANINA RASTLA-
MADIM.

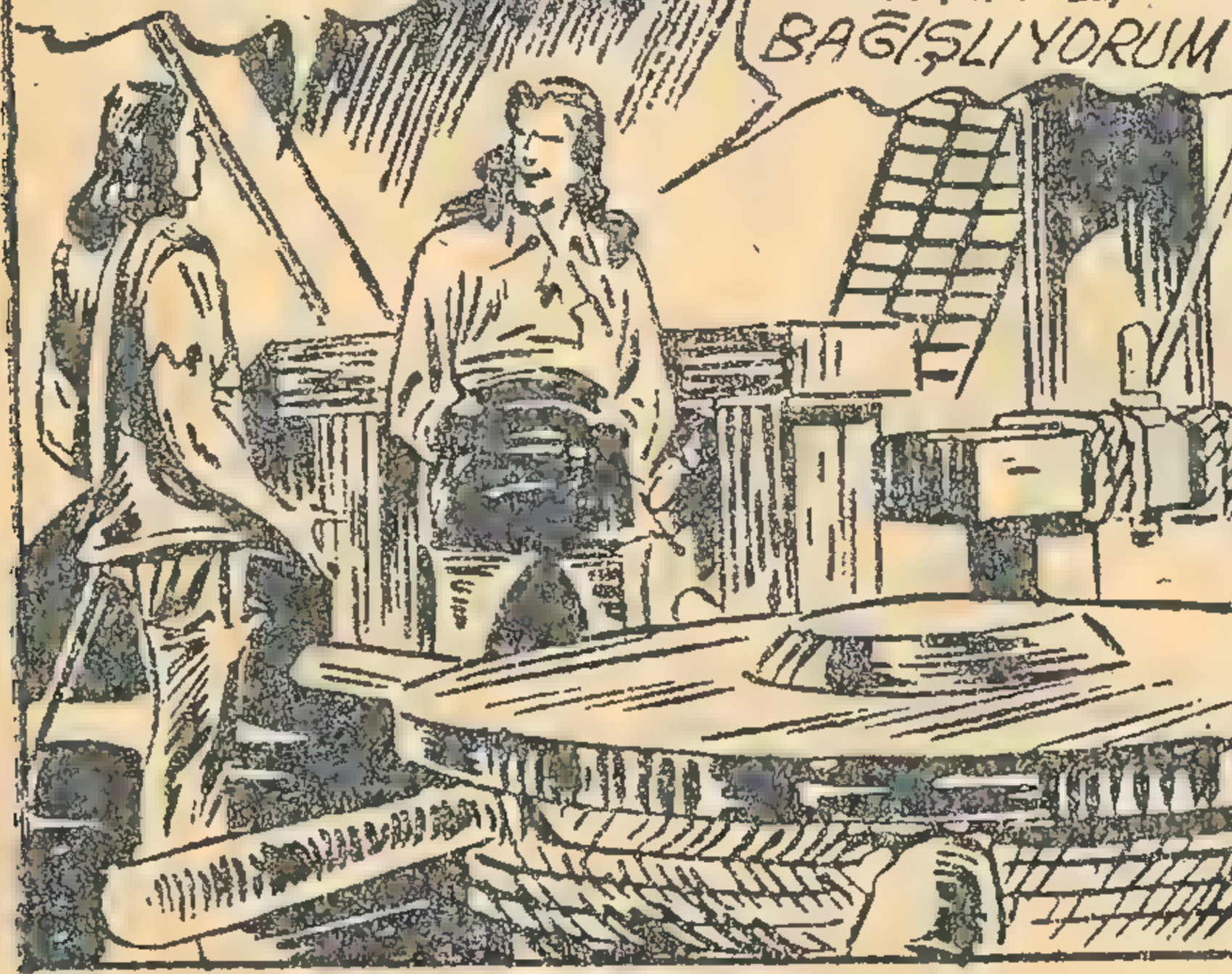
NEDEN ÖĞRETMİYE-
YİM? SEN BİZİ NE..
ZAKETLE GEMİNE
MİSAFİR ETTİN.. BEN
DE BORCUNU ÖDE-
MİŞ OLURUM.

BORCUNU
HAYATINI
BAĞIŞLAMAK
İLE ÖDEDİN
YA..

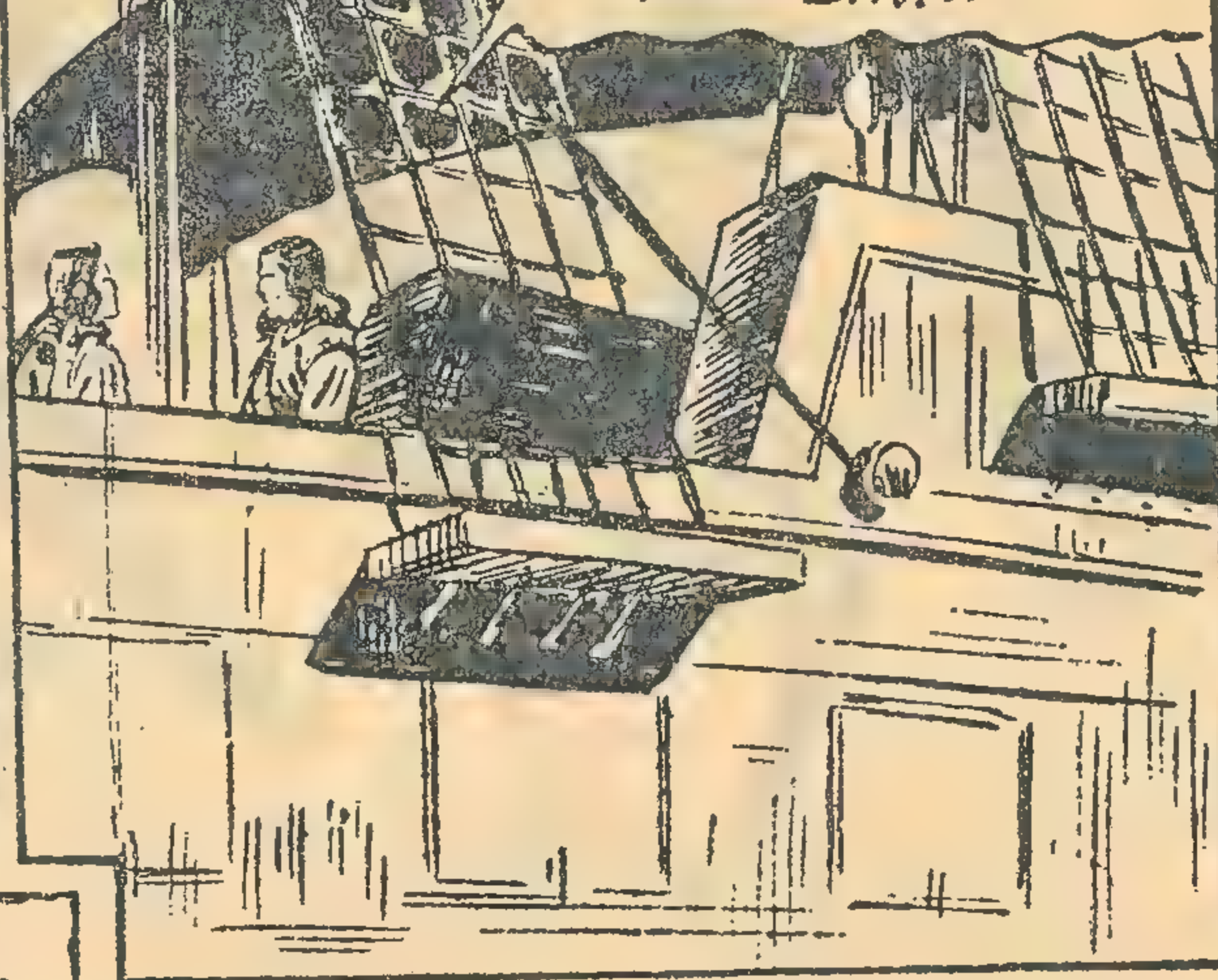
ÖYLEYSE SİZ DE
BENİM GİBİ YAPI-
NIZ..

ATMACA REİS
BEN DE SİZİN
HAYATINIZI
BAĞIŞLIYORUM

BENİM MUA-
JİNİM OLUR
MUSUN?

MARLESEF.. ŞİMDİ-
YE KADAR VİCDA-
NIMDAN GAYRI KİM..
SENİN EMRİNE
GİRMEDİM..

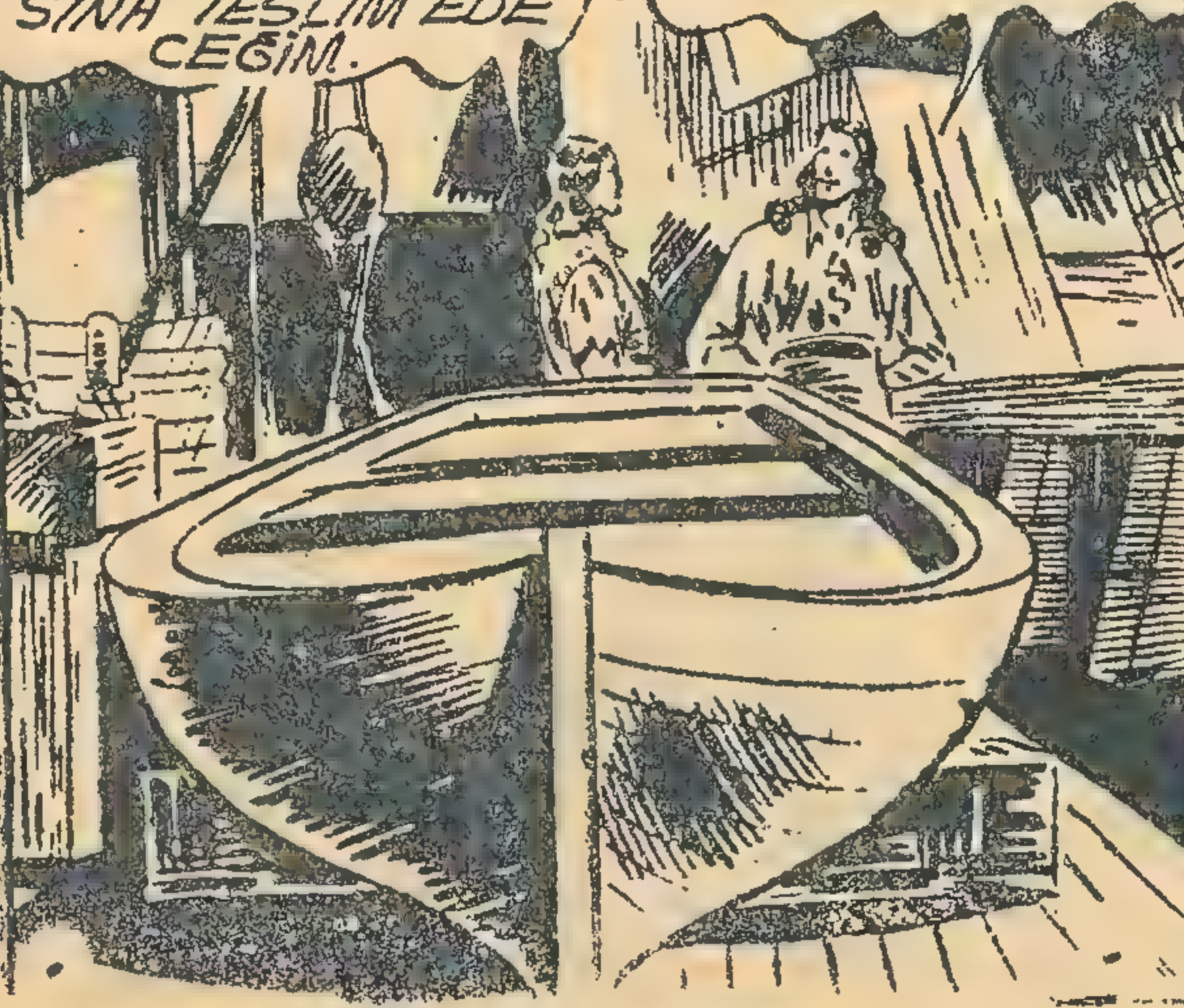
BUNU KİBRİMDEN
SANMA.. ŞİMDİ
SEN SÖYLE.. BENİ
VE YANIMDAKİ
KADINI NE YAP-
MAK FİKRİNDESİN

BANA AÇIK
CEVAP VER..
O KADINI SE-
YİYORDU MUSUN?

MADRAS BENİ AN-
LAMAYA ÇALIŞ..
O BENİM EN SEV-
DİĞİM BİR DOSTU..
MUN KARISI.. KÜÇÜ-
SİNE TESLİM EDE-
CEĞİM.

DEMİK ONA
KARŞI HÖRME-
TİN ÇOK DERİN..
ÇOK GÜZEL BİR
KADIN DOĞRUSU.

KİM OLDUĞU..
NU BİLİYOR
MUSUN

EYET.. AZOR ADA-
LARI KRALIĞI..
BEN DE BUNUN İÇİN
BİR KRALIĞAYI KEN-
DİME KARI OLARAK
İSTİYORUM YA..

BAŞKASININ
KARISIYLA EVLEN-
MEK.. BİRAZ GÜÇ

ÖRÜ O KADAR
UZAKLARA GÖ-
TÜRÜRÜM Kİ
NE OLDUĞUNU
UNUTUR.

ARKAS VAK

Kaçık

nyazan =
F. Demiray

Pazar günü, karısıyla birlikte bir arkadaşının evine misafir gitmişti. Arkadaş acele bir iş için çıkmış, geleceği de yok. Onlar kadın kadına otururlarken Rafet şöyle bir dolanmak niyetiyle çıktı. Hava sıcaktı. Sıcakta çay iyi gider. İnsana gizli bir serinlik verir. Gazinomsu bir yer görünce girdi.

İçeride elli, altmış kişi kadar vardı. Bir kısmı şakır şukur tavlâ, bir kısmı şapur şupur iskambil oynuyordu. Bir kısmı da yaşı ilerlemiş, üst baş perişan bir adamın sarı müsvedde defteri üstüne çizdiği bir şeylere bakarak gülüşüyor, adamcağızı omuz başından maytaba alıyordu.

O buram buram terliyor ve perişan saçlarını arada bir alından geri koverak habire çiziyor, dudaklarını kıpırdatarak bir şeyler mırıldanıyor, bütün gürültüler, ensesindeki kakhahalar, kıkırdamalar onun kulağına girmiyordu.

Birden davrandı. Sinirli bir hareketle dikildi ve yırtık sesiyle haykırdı:

— Sistem soler, yani manzumei şems, bu hava boşluğu, altı, üstü,

sağı solu olmiyan bu muazzam varlık nedir? Bir mikrop veya bir tek atomcuk.

Tavlâ durmuş, zarlar, iskambil elde kalmış, kahve yudumları ağızlarında soğumağa çay şekerleri karıştırılmadan kırta kırta erimeğe başlamıştı.

Herkes merakla ona bakıyordu. Sesler kesilmişti. Dumandan bunalan kanarya bile çırpıntısını kesmişti. O bağııyordu:

— Kâinat dediğimiz bu muazzam varlık herhangi bir cismin zerresinin zerresi olan bir fakir atomcuğun devridaiminden ibaret değil mi? Güneşi, ayı, Zühreyi, Utaridi, Neptünü ve sairesiyle bize uçsuz bucaksız görünen bu zavallı azamet bir atomcuğun hayatından ibaret.

Sessizliğin içinde bir ses fısıldadı:

— Zavallı azamet, zerrenin zerresi kâinat... Herif sıcaktan kaçırdı galiba.

Herkesi bir şüphe sarmıştı. Buram buram terliyen adam bağııyordu:

— İnsanlar ölçülerini kendi muhitlerine bakarak alırlar. Akıllarının yetkisi kadar düşünürler. Bir insan için kilometreler, ışık yılları vardır. Daha ufak bir cisim olan karınca ölçüsünü kendi kafasının yettiği kadar alır. Onun için yıl yoktur. Onun yaşı saniyelerle ölçülür. Yine o adam mırıldandı:

— Karınca ölçü ahyormuş... Işık yılları...

Herkes mırıldanıyor, o durmadan anlatıyordu:

— Bizler, evimiz, şehirlerimiz, memleketimiz, dünyamız, güneşimiz ay ve yıldızlarımız, yetmiş beş sene de bir devir yapan Halezimizle birlikte, belki pire kadar bir hayvançığın veya bir cisim zerresinin içindeki atomcuktan ibaretiz.

Bir başkası sesini yükseltti:

— Herif kâinatı bir pirenin içine sığdırıyor be...

— Bunun sonu fena. Birisi karakola kadar gitse.

Öteki buram buram terliyordu:

— Anlatamıyorum, kelimeleri bulamıyorum. Belki diyorum, belki bu muazzam varlıklar bir atom hayatından ibaret. Biz okadar küçüğüz ki uçsuz bucaksız bir muhit sandığımız etrafımızla zerrelere teşkil eden bir zerrecikten ibaretiz. Bizden küçük olan varlıklar da var. Onlar da kendilerini bizim gibi sonsuz havada boşlukları, kâinatlar içinde sanıyorlar. Halbuki onların ayları, güneşleri, çeşitli dünyaları bizim düğmelerimizde, tabanımızın altındaki çivilerden birisinin içinde ve milyonlardır.

Endişe ve telâş artmıştı. Rafet perişan kıyafetli adama yaklaşmış,

ağzının içine bakıyor, can kulağıyla dinliyordu.

Bu sırada nefes nefese iki polis geldi. Gerilerde bir şamata oldu. Hep birden anlatıyorlardı:

— Zavallı, galiba sıcaktan kaçırmış. Karıncalar ölçü almış, aylar, güneşler, bütün kâinat bizim düğmelerimizin içindeymiş Tabanımızın altındaki çivilerde neler yokmuş neler.

Polisler kalabalığı yarıp yaklaşıyordu. O devam etti:

— Evet, paslı kundura çivilerinde muazzam kâinat...

Polislerden birisi nezaketle yaklaştı ve susturdu:

— Lütfen sakın olunuz Bayım. Sizinle şöyle serin bir yere çıkalım. Sıcak pek vurmuş başınıza.

Derin bir meşguliyet ve kafa dalgınlığı içinde bulunan adamcağız, kolu sınıksız tutulunca aydı. Gözleri

belirdi. Şuursuz bir feryat kopardı. Silkindi. Fakat polis:

— Memduh, gel yardım et, diye seslendi.

O zaman Rafet haykırdı:

— Yahu bırakın şu adamı, valahi doğru söylüyor.

O zaman kahvedekilerden birisi fısıldadı:

— Al bir daha. Memur bey, memur bey, bunu da tutun.

93 Viktor Hügonun BÜYÜK ROMANI

48

TAM ZAMANINDA YETİŞTİM. ON DAKİKA SONRA ORMANDA OLACAKSINIZ.

ALLAH BÜYÜKTÜR.. KAÇINIZ EFENDİMİ

HEPİNİZ DEN SONRA GELECEĞİM.

MÂNÂSIZ KAH.. RAMANLIĞIMI MÂNÂSIZ YOK.. HEPİNİZ YARALISINIZ.. MÜMKÜN OLDUĞU KADAR KENDİNİZİ BELLİ ETMEYİNİZ.

MÖSYÖ MARKİ.. SİZDEN AYRILACAKSIZ.. NEREDEN BULUŞACAĞIMIZI ŞİMDİDEN KARARLAŞTIRALIM

TEKRAR BULUŞMAMIZ BELKİ MÜMKÜN OLMAZ... FAKAT...

MONSEN YÖR LÜTFEN ÇABUK OLUN.. TAŞ UCUNDAN TUTUYOR.. AĞTİM AMA BELKİ KAPAYAMIYACAĞIM..

BU SIRADA HALMALD YAKLAŞTI.

KAPIYA BİR ŞEYLER DAHA DAYAYIN.. 15 DAKİKA DAHA OYALANMAYINIZ KAFİ.. BU İŞİ HANGİNİZ YAPABİLECEK?

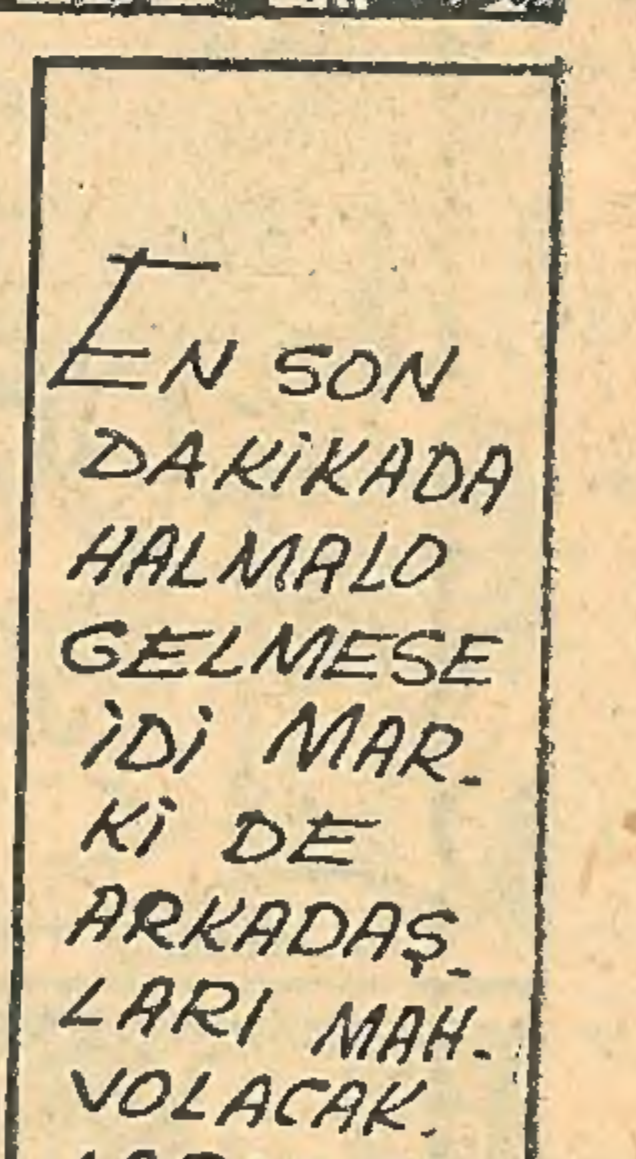
DÜŞMANIMIZI HİYLEYLE OYALAMAK LAZIM. SİZ YARALISINIZ.. BENİM HİÇBİR ŞEYİM YOK. BEN YARIM SAAT ONLARI OYALARIM

LİMANUS İLERİ ATILDI

TANRI YARDIMCISI OL BENİ BİR DAHA GÖRMEYECESİNİZ.

VAZİYET VAHİMDİ. UZUN BOYLU KONUŞAMADILAR. EL SIKIŞIP AYRILDILAR.

EN SON DAKİKADA HALMALD GELMESE İDİ MARKİ DE ARKADAŞLARI MAHVOLACAKLARDI.

ARKADAŞLARI BİRER BİRER HALMALONUN GELDİĞİ YOLDAN KARKAKEN MARKİ TAŞA BİR ŞEYLER YAZDI.

YALNIZ SİZ KALDINIZ GELİN..

HALMALD.. ARKASINDAN MARKİ İNDİ. LİMANUS YALNIZ BAŞINA KALDI.

HÜCUM EDENLER BU SESSİZLİĞİN KENDİLERİNE BİR SÜRPRİZ HAZIRLADIĞINI SANDILAR SONRA..... ARKASI VAR

SİYAH PELERİNLİ ADAM

(4. sayfadan devam)

Sonra elini kaldırarak:

— Ben tekrar çağırıcaya kadar bunu hapsedin, dedi...

Subay kendisini yakalarken Sir Gervase:

— Allahım, diye bağırdı. Bir harekette bulunmak ister gibi bir tavır takındığı için subay hangerini çekerek kendisini sıkı sıkı yakaladı. Bu sefer Gervase kendi diliyle baba Allen'e hitap etti:

— Bir İngiliz olan ve burada nüfuz sahibi bir şahsiyet bulunan siz, asil bir İngiliz kadınının bir İspanyol haydudu tarafından kaçırlmasına nasıl lâkayt kalabiliyorsunuz?

Cizvit ona soğuk bir şekilde cevap verdi:

— Çok kötü hareket ettiniz...

Subay kendisini çekerek:

— Yürüyün, dedi.

Fakat Gervase hâlâ ayak dire-yordu. Bu sefer İspanyolca krala hitap etti:

— Ben elçiyim. Bana bu şekilde hareket edemezsiniz...

Kral alay etti:

— Elçi! Hayasız maskara...

Sonra soğuk bir şekilde elini sallıyarak konuşmaya son verdi...

Subay kendisini dışarı sürüklerken o başını çevirmiş, krala:

— Sekiz İspanyol asilzadesinin başı, diye bağıırıyordu. Bu başları kendi ellerinizle kesmiş olacaksınız...

XX

Kral Vicdanı

Kral ikinci Filip'in en büyük meziyeti sabır ve tahammülü idi. Büyüklüğünü buna medyundu. «Allah, zaman ve ben biriz!» derdi. Buna rağmen Elizabeth'in mesajı üzerine ilk defa bu prensipinden ayrılarak müthiş bir hiddete kapılmıştı. Hayatında ilk defa bir adam karşısına geçip Sir Gervase gibi konuşmuş ve hareket etmişti. Başka bir zaman olsaydı bu mektup ve hâmiline sadece gülerdi. Fakat şimdi, muazzam İspanyol armadasının feci mağlubiyeti kâfi gelmiyormuş gibi üstelik böyle şahsi tahkirilere de maruz kalı-yordu.

İngiltere kraliçesinin yaktile yazdığı mektuplar onu güldürür, intikam saatinin nasıl olursa olsun çalacağından emin bir tevekkül ve soğuk kanlılıkla kat'iyen hiddete düşmezdi. Fakat şimdi talihinin makûs oluşu ve uğradığı mağlubiyet üzerine artık onun tahkirlerine tebessümle mukabele edemiyor, kendisine yakışır bir şekilde soğuk kanlılık ve sükûn gösteremiyordu.

Buna rağmen henüz alay ve tahkire muhatap olacak kadar da zayıflamamıştı. Baba Allene:

— Görecek, dedi. Ona İspanya kralının böyle tehditlerle korkutulamayacağını göstereceğim. Bu dinsiz küstah köpekle, Santanlerdeki arkadaşlarını (Mukaddes Daire) alâkadar eder

Pencerenin önünde duran adam döndü:

— Frey Diego bu işle sen alâkadar olacaksın...

Frey Diego bu hitapla tekrar hayata gelmiş gibi bir iki adım attı. Kalın, gür bir sesle:

— Kötü bir muameleye muhatap olan majesteleri değil, size sadıkane hizmet edip bugün İngiliz zindanlarında İspanyadan gönderilecek fidyei necatı bekliyenlerdir.

Kral gözlerini kırıştırarak adamın sözlerini tashih etti:

— Onların sadece hayatları mevzuu bahis... Benim ise bütün İspanyanın şeref ve haysiyeti demek olan kendi şeref ve itibarı mevzuu bahis...

(Arkası var)

KORSANLAR KRALI BUH-RANLI GÜNLER GEÇİRİYORDU. ÖLEN KARISININ VASIYETİNE UYSA DENİZE ÇIKMAMASI LAZIMDI. FA-KAT ESKİ BİR DENİZ KURDU İÇİN BU ZORDU.

KORSANLAR KRALI

KORMORAN No:2

BABA.. BU GEMİNİN SAHİBİ YOK MU? LİMANDA ÇÜRÜ-YOR.. NE KORKAK SAHİBİ VAR..

BU SIRADA OSTAND LİMANI MANŞ'İN VE ŞİMAL DENİZİNİN EN ZENGİN LİMANIYDI. UZAK DE-NİZ TİCARETİ YAPIYORDU.

HEY RİK.. BU SEFER NELER GE-TİRDİN..

OSTANDILARIN ÖVÜNDÜKLERİ BİR DENİZCI VARDI: RİK TROMP.. İLK DEFA HİNDİSTANA GİDİP MAL GETİR-MİŞ HEM KENDİNİ HEM DE HEMŞE-RİLERİNİ ZENGİN ETMİŞTİ.

BU ALTINLARI, BU AĞIR İPEKLİ KUMAŞLARI ÇOK UZAKTAN, BİLİNMEDİK YA-BANCI MEMLEKETLERDEN GETİRDİM.. YİYELİM İÇE-LİM, SATALIM, ZENGİN OLALIM.

O TARİHLERDE OSTANDIN ZENGİNLİĞİ DİLLERE DES-TANDI. HERGÜN RIZAKTAN YENİ BİR GEMİ İNDİRİLİR HİND SEFERLERİ DİLLER DE DOLAŞIRDI.

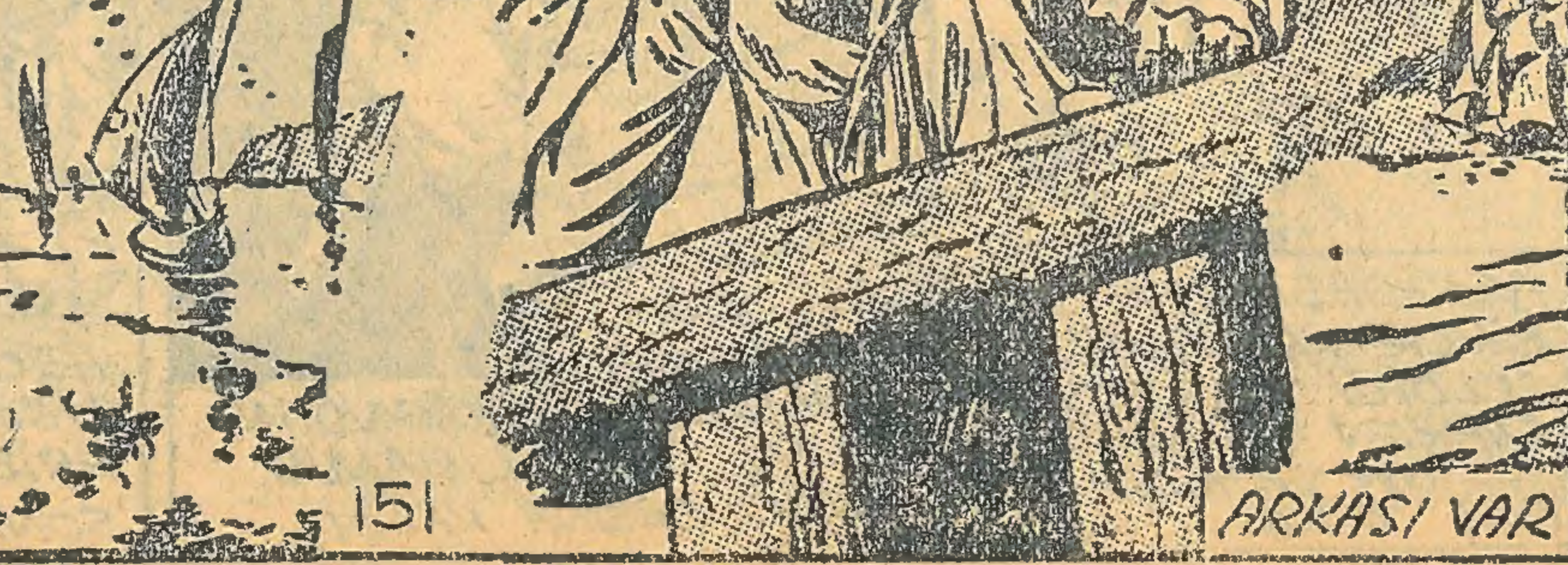
DENİZ EMNİYETİ OLMA-YAN, KORSANLARIN BOL OLDUĞU O DEVİRDE OS-TANDIN ZENGİNLİĞİ BİR ÇOK KİMSELERİN AĞZININ SUYUNU AKITIYORDU.

MANŞ Yİ-NE KARI-ŞIYOR..

OSTANDLI GEMİCİLER BUNUN FARKINDAYDILAR.

BİR İNGİLİZ TİCARET FİLDOSUNUN SEYLAN-DAN GELDİĞİ DUYU-LUNCA BÜTÜN KOR-SANLAR YUVALARIN-DAN ÇIKTILAR. DUVR CİVARINDA BİRKOR-SAN GEMİSİ GÖRÜL-DÜ.

ALNIMIN YAZISI

HEY KEKLİK! BİRAZ YOLA GELDİN Mİ? BENİMLE DOST GEÇİNMEK LÂZİM OLDUĞUNU ANLADIN MI? SENİN İÇİN GÜZEL BİR GAZETE GETİR-DİM. OKUR MUSUN?

17/1

AL..OKU.. HAKİKATİ ÖĞREN.. BANA HAK VERECEKSİN.. OKUMAK İSTE-MİYOR MUSUN? SEN BİLİRSİN..

BEN YİNE BIRAKAYIM. DEFOL GİT.. SENİ DE YÜZÜNÜ DE, GAZE-TENİ DE ŞEY-TAN GÖR-SÜN..

GARDİYAN GAZETESİ KAPININ DELİĞİNDEN ATTI GİTTİ. BÜ-TÜN SÖYLEDİKLERİME RAĞMEN MERAKTAN DELİ OLAÇAKTİM. BAKALIM PARA KAZANMAK HIR-SIYLA GAZETELER NE HERZE-LER YUMURTLANMIŞLAR.

YENİ SEVGİLİSİNE GÜ-LÜMSİYEN BU KIZ İÇİN BİR GENÇ ADAM VURDU.

Kler, mühendis jansenle sevil-ti. Meşru nişanlısını reddetti.. Büyük bir skandal...

BANA GETİRİLEN GAZETE EN ÇOK BASAN BİR GAZETE İDİ. ÜSTELİK OĞUN BENİM ŞEREFİME BİR HUSUSİ NÜSHA BASMIŞLARDI. HİDDET VE GAY-ZIMDAN KÖPÜRÜYÖR, KENDİ KENDİMİ YIYORDUM. KLERİN BU YENİ HAREKETİNE BİR MÂNÂ VEREMİYORDUM. BE-Nİ SEVİYOR İDİYSE BURE-SİM NE MÂNÂ İFADE EDİ-YORDU. SEVMİYORSA NEYE HAPİSHANEYE GELMİŞTİ.

NİHAYET KAFAMA DANK DEDİ. KLER BENİ SEVMİYOR, BANA ACI-YORDU.

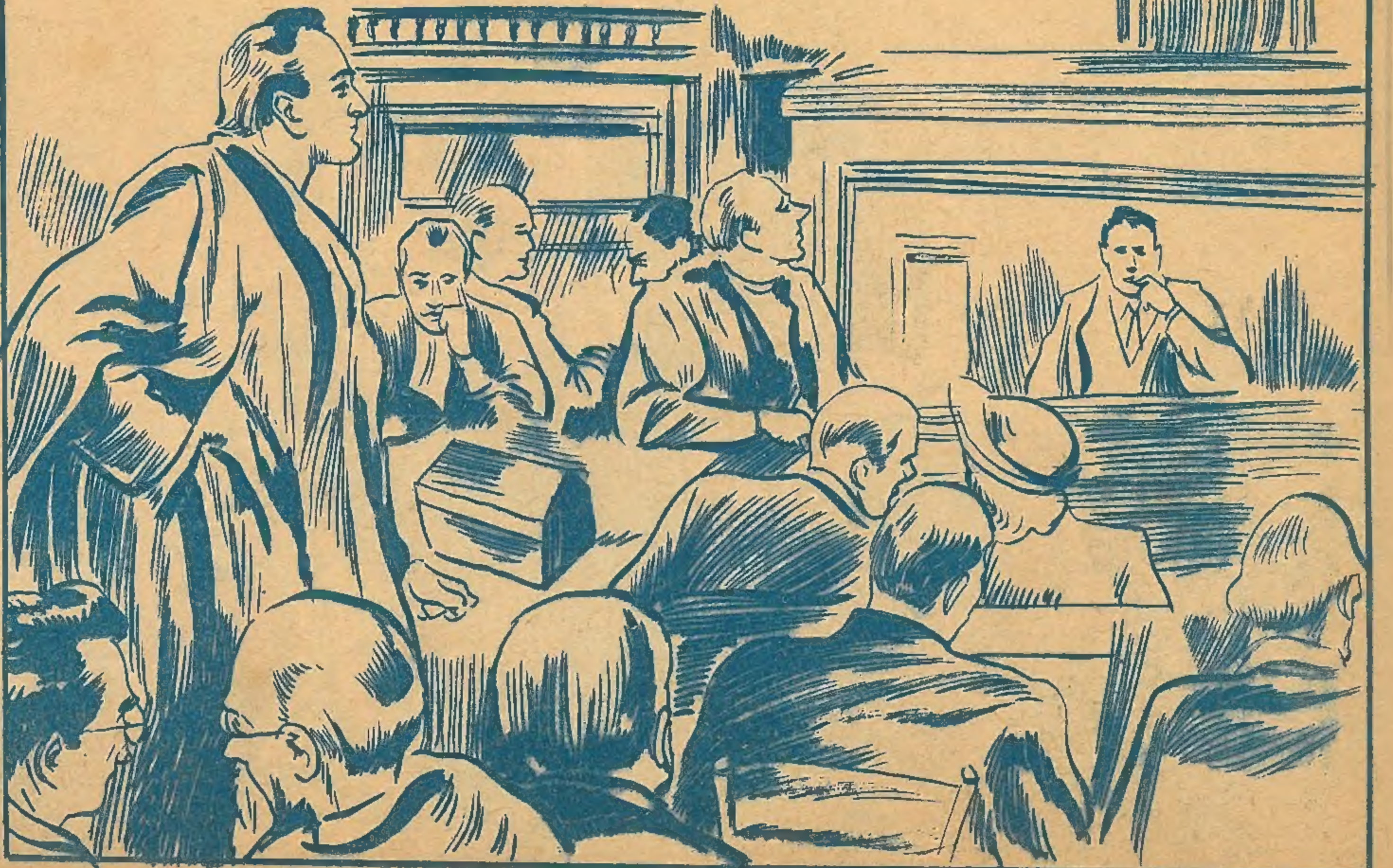
KLER'İN BENİ SEVMEMESİ FİKRİ BENİ HARAP ETTİ. DİZLERİMDE DERMAN KAL-MADI. KENDİMİ KEREVETİMİN ÜZERİNE ATTIM.

EVET ACIDI BANA.. ONUN İÇİN YAŞADIĞIMI BİLİYORDU. BANA ACIDIĞI İÇİN ZİYARETE GELDİ.

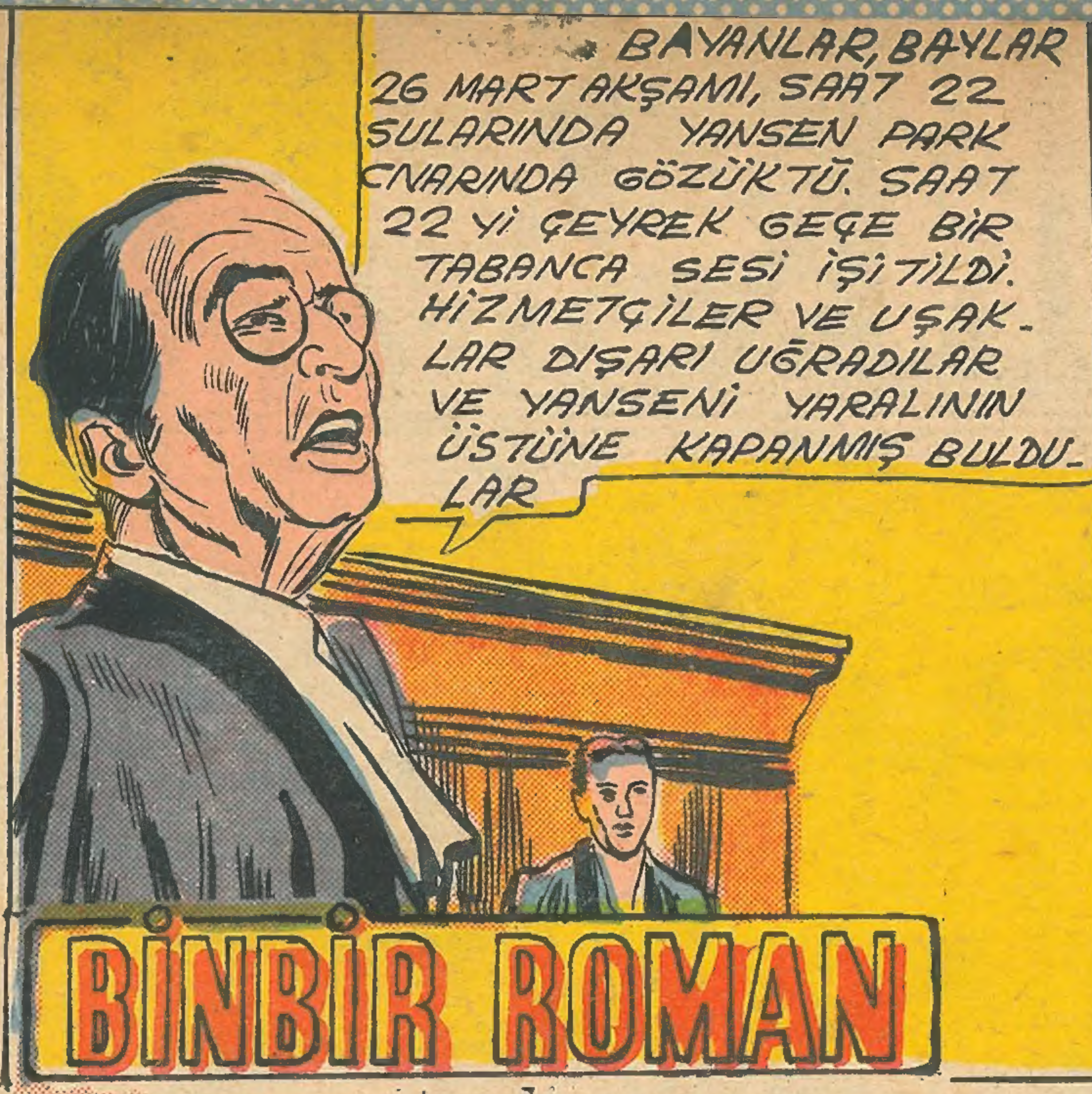
151/1

NİHAYET MAHKEMEMİN YAPILACAĞI GÜN GELDİ. DAHA MAHKEMEME ZAMAN VARKEN DEH-ŞETLİ BİR KALABALIK SALONU DOLDURMUŞTU. BÜTÜN GAZETE MUHBİRLERİ HAZIRDI. İÇERİ GİRDİĞİM ZAMAN KLERİ ARADIM. BULAMADIM.

ZABIT
KÂTİBİ
İDDIANEME
YI OKUMA-
YA BAŞ-
LADI.
SALONDA
ÇIT ÇIKMI
YORDU.

BAYANLAR, BAYLAR
26 MART AKŞAMI, SAAT 22
SULARINDA YANSEN PARK
CINARINDA GÖZÜKTÜ. SAAT
22 Yİ GEYREK GEÇE BİR
TABANCA SESİ İŞİTİLDİ.
HİZMETÇİLER VE UŞAK-
LAR DIŞARI UĞRADILAR
VE YANSENİ YARALININ
ÜSTÜNE KAPANMIŞ BULDU-
LAR

BİNBİR ROMAN

SANIK, KONTU VURDUGUNU
HEP İNKÂR ETMİŞTİR. BU
HADİSENİN AÇIK SEBEBİ
VARDIR. KONT KIZININ YAN-
SENLE EVLENMESİNE RIZA
GÖSTERMEMİŞTİR...

HÂKİM İYİ YÜZLÜ BİR İNSANA BEN-
ZİYORDU.

YANSEN.. SUÇUNU İTİ-
RAF ET.. BİZİ UĞRAŞ-
TIRMA. CEZAN DAHA
HAFİF OLUR. KONTUN
KIZINI SANA VERMEDİ.
Gİ VE DÜELLO
EDECEĞİNİZ
DOĞRU MU?

MANEVİYATIMI BOZULMUŞTU. HAYATIMI FEDAYA HAZIR OLDUĞUM
BİR İNSANIN, BENİM İZTİRABIMA BİGÂNE KALMASI BENİ MAHVET-
MİŞTİ.
EVET HAKİM BEY.. KIZINI VERMEDİ.
BEN DE KIZDIM DÜELLOYA DAVET
ETTİM.

HIRSIMI
YENEMEDİM. GECE
GİTTİM. VURDUM..

SÖYLEDİĞİM
HAKİKAT DEĞİL-
Dİ. AMA HAYATIN
BENİM İÇİN
GEKİLİR TARA-
FI KALNAMIŞTI.

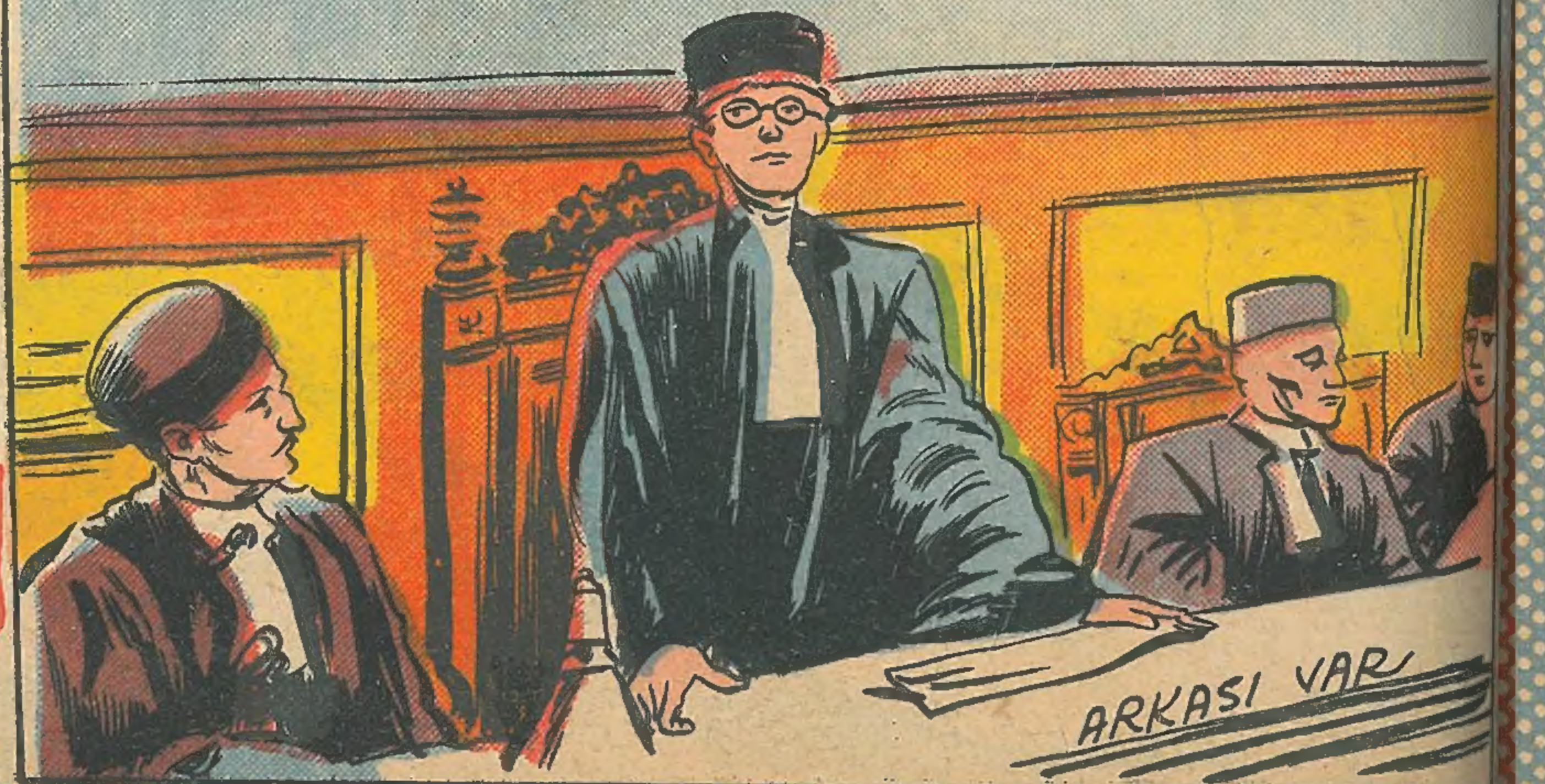

BENİM BU BEKLENMEDİK İTİRAFIM SALONU
ALTÜST ETTİ. FİSİLTİLER, KONUŞMALAR ARTTI.
MUHAKEME BİRDENBİRE
ÇOK ENTERESAN BİR
SAFHAYA GİRDİ..

GÜRÜLTÜ KESİLME-
YİNCE HÂKİM İHTAR VERMEĞE MECBÜR OLDU.

EĞER BU GÜRÜLTÜ DEVAM
EDERSE, SALONU BOŞALT-
MAK ZORUNDA KALACAĞIM.
BU YENİ VAZİYET KARŞISIN-
DA CELSEYE BİRKÂÇ DAKİ-
KA ARA VERİYORUM..

ARKASI VAR